

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

7. ČERVNA 2015

Z obsahu:

Rodina: Výchova

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 20. května 2015

- strana 2 -

Život podle Mariina vzoru
a mariánský život v Marii
kvůli Marii (5)

Michael od sv. Augustina

- strana 4 -

Jsem jenom žena z domácnosti

Bl. Anna Maria Taigi
(1769-1837)

- strana 4 -

Sejfo: „Což bude meč požírat věčně?“

(2 Sam 2,26)

(2 - dokončení)

- strana 6 -

... zeptej se těch, kteří čtou Bibli!

- strana 7 -

Demokracie bez hodnot se mění v totalitarismus

P. M. Piotrowski TChr

- strana 8 -

Z nedobrovolného německého vojáka se stal úspěšný misionář

P. Paul H. Schmidt

- strana 10 -

Pouť křesťanských médií na Svatém Hostýně

- strana 13 -

*Kdekoliv se začíná popírat nezpochybnitelné právo na život
a svobodu svědomí pro jakoukoliv skupinu lidí,
tehdy začíná ohavné bezpráví...*

Památník v Lidicích věnovaný dětem zavražděným v roce 1942 (část sousoší)

Rodina: Výchova

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
20. května 2015 na náměstí Sv. Petra v Římě

Viděl jsem dnes mezi vámi, drazí bratři a sestry, mnoho rodin, a proto chci popřát dobrý den zvláště všem rodinám.

Pokračujme v úvahách o rodině. Dnes budeme mluvit o otázce, která je pro rodinu podstatná, totiž o jejím přirozeném povolání vychovávat děti, aby rostly v odpovědnosti za sebe i za druhé. Ve čtení z listu apoštola Pavla Kolosanům na začátku generální audiencie jsme slyšeli: „Děti, ve všem svoje rodiče poslouchejte, jak se to patří u křesťanů. Otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvalu.“ (Kol 3,20-21) Je to moudrá rada: dítě je vychováváno, aby poslouchalo rodiče, kteří však nemají poroučet nelitostně, aby děti neodradili. Když svému dítěti řeknete: „Vydeme nahoru po schodech“, vezmete jej za ruku a krůček za krůčkem vystupujete, tak je to dobré. Ale když mu řeknete: „Nahoru!“ – „Ale já nemůžu.“ – „Jdi!“, tak to znamená děti dráždit, tedy

chtít po nich něco, čeho nejsou schopny. Vztah mezi rodiči a dětmi tedy vyžaduje moudrost a velikou vyváženost. Vy, děti, poslouvejte rodiče, protože je to milé Bohu. A vy, rodiče, nedrážděte svoje děti, nechtějte po nich, čeho nejsou schopny. Takto je třeba jednat, aby děti rostly v odpovědnosti za sebe i za druhé.

Vypadá to jako samozřejmá konstatace, a přece ani v naší době nechybějí těžkosti. Stěží vychovávají svoje děti rodiče, kteří je vidí pouze večer, kdy se unaveni vracejí z práce, pokud mají to štěstí, že nějakou práci mají! Ještě větší obtíže mají rozvedení rodiče, kteří nesou tíhu své situace. Nezřídka se pak dítě stává rukojmím, tatínek před ním špatně mluví o mamince a maminka zase o tatínkovi. Rozvedeným rodičům však pravím: Nikdy, nikdy nedělejte z dítěte rukojmí! Rozešli jste se z různých důvodů, ocitli jste se v této životní zkoušce, ale tíží rozvodu ať nemusejí nést děti, ať se nestanou vašim ruko-

jmím, a rostou s tím, že slyší o mamince i tatínkovi dobré věci, i když jste rozvedeni. Pro rozvedené rodiče je toto velmi důležité a velmi obtížné, ale lze tak jednat.

Především je tu však otázka: Jak vychovávat? Jaké tradice máme dnes svým dětem předávat? Intelektuální „kritici“ všeho druhu překřikují rodiče mnoha způsoby, aby chránili mladé generace před – skutečnými či domnělými – škodami působenými rodinnou výchovou. Rodina je obviňována mimo jiné z autoritářství, protekcionismu, konformismu a citové represe, která plodí konflikty.

Došlo skutečně k jakémusi rozkolu mezi rodinou a společností. Výchovná úmluva mezi společností a rodinou se ocitla v krizi, protože byla podkopána vzájemná důvěra. Příznaků je mnoho. Ve škole jsou například narušeny vztahy mezi rodiči a učiteli. Někdy se vyskytují vzájemná napětí a nedůvěra, přičemž důsledky přirozeně dopadají na děti. Na druhé straně narostlo množství takzvaných „odborníků“, kteří zaujali místo rodičů dokonce i v těch nejintimnějších aspektech výchovy. O citovém životě, osobnosti a vývoji, právech a povinnostech vědí tito „expertí“ všechno: cíle, motivace

Dokončení na str. 12

Nic se neděje nadarmo, zvláště když jde o Boží věc: všechny modlitby, utrpení, ba i mučednická smrt pro víru – to vše dříve či později vydá v dějinách spásy své dobré ovoce.

Snad nejvýraznějším příkladem je modlitební nasazení sestry Solany, aby vyprosila jedno kněžské povolání, jehož plody byly velmi bohaté. (str. 10-12) Někdy si možná myslíme, že za to či ono nemá smysl se modlit, protože je nemožné, aby se to vyplnilo. To je však velký omyl, pokud prosíme o věc odpovídající plánu nekonečné milosrdné Boží lásky. Bohu nemůžeme stavět své lidské mantinely – vždyť přece cítíme jeho nekonečnou všemohoucnost. Vytvalá modlitba přináší své ovoce: někdy to nemusí být podle našich představ, jindy se však po mnoha letech stane přesně to, o co prosíme – ale vždy jde o Bohem danou milost, která přinese své dobré ovoce jednomu či více lidem, někdy i tisícům či snad i milionům lidí.

Editorial

Ve středu si připomeneme smutnou historickou událost – vyhlazení obce Lidice v roce 1942. Šlo o akt, který byl jedním z tragických důsledků totalitního politického systému, který odmítl základní Boží pravdu, že každý člověk má od chvíle svého početí až do přirozené smrti nejvyšší důstojnost a hodnotu, jakož i právo na život a svobodu svědomí. (str. 8-9)

Tak i krev mučedníků prolitá v arabském regionu volá do světa a vyzývá ty, kdo mohou, k modlitbě za obrácení muslimů, zvláště za ty, kteří prolévají nevinnou krev. (str. 6-8) Jak dokládá i svědectví obráceného imáma, kdo se s důvěrou svěří Ježíši Kristu a čte Bibli pod vedením Ducha Svatého (o to je třeba upřímně prosit), pozná skutečnou Pravdu, kterou je Trojjediný Bůh sám.

Můžeme nabyt dojmu, že je třeba nemilosrdně odsoudit všechny lidi, kteří se

stali nástroji v rukou satanových. Ale nemylme se: Bůh je milosrdný a chce, aby se i ten nejtěžší hříšník aspoň v poslední vteřině života obrátil a spasil svoji duši. Aniž si to uvědomujeme, svým lidským odsouzením druhého člověka nic nevyřešíme, žádnou duši nezachráníme a sobě ublížíme. Ale přece nemůžeme zůstat vůči zlu lhostejní. Řešení? Právě modlitba a smírné skutky za obrácení hříšníků... – to je také poklad církve: modlitby věřících pomáhají těm, kdo jsou od Boha vzdáleni.

Je třeba zůstat v pokoře. Všichni jsme chybující, i když milost Boží nás činí lidmi víry, kteří svých činů proti Bohu a jeho řádu litují a snaží se jich vystříhat, napravit je. A to z nás dělá Boží děti, jejichž důstojnost se odvozuje od Boha Otce, Syna a Ducha Svatého. Jak takový postoj vypadá, vidíme na příkladu bl. Anny Marie Taigi: „Jsem jenom žena z domácnosti.“ (str. 4-5) A přece vykonala pro spásu duší více než mnohý vládce tohoto světa!

Daniel Dehner

Chceš-li se dnes opět setkat s Pánem, můžeš se přidat k některé ze skupin, které za ním spěchají ze všech stran. Můžeš se jich zeptat, odkud vědí, kde zastihnout Ježíše. Ti, kteří ho upřímně hledají, protože ho potřebují, nakonec ho vždy naleznou.

Ale jak vidíš, Pán je dnes doslova zaválen prosebníky. Sleduj chvíli Ježíšův běžný pracovní den. Pracuje bez oddechu, aby trpící zbavil nemoci i otroctví hříchu. Nedbá únavy ani hladu. Přišel, *aby sloužil*⁽¹⁾. To, čemu se lidé tak rádi vyhýbají, je pro Božího Syna samozřejmostí. Pozoruj utrpení a touhu těch, kteří přicházejí, i radostnou úlevu těch, kteří se po uzdravení vracejí do svých domovů. Zatímco ty můžeš sledovat jen tyto vnější projevy, tvůj Pán vidí v hloubi jejich srdce jak propast lidské bída, tak skutečné ovoce jejich víry a svého působení. Divíš se tedy, že pracuje až do úmoru?

Ale lidé, kteří sami právě nijak nestrádají, nemusí mít pochopení pro takovou nezištnou službu, která pro potřeby těch druhých zapomíná na své vlastní. Ježíšovým příbuzným se dokonce zdá, že se pomínul. Vysvětlí jim podstatu jeho bláznovství a sám se snaží následovat ho v sebestavující obětavosti bez ohledu na lidské názory a nepochopení.

Se zcela jinými pocity sledují nával kolem Ježíše učitelé Zákona. Přišli až z Jeruzaléma, aby viděli, čím to, že někdo jiný se stal pro tak velké zástupy středem pozornosti. Je nesporné, že Ježíš tu lidem prokazuje dobrodiní, kterého oni sami nejsou vůbec schopní. Vědí lépe než kdokoliv jiný, že tato tak početná znamení není možno vykonat pouze lidskou silou. Měli by také lépe než kdokoliv jiný rozpoznat, že se tu naplňuje proroctví *o tom, který má přijít*⁽²⁾. Čím to, že právě ti, kteří celý národ učí čekat na Mesiáše, sami Mesiáše nečekají? Čím to, že ti, kteří nejvíce vědí, nejméně poznávají? Všechno vědění není k ničemu, jestliže je člověk zaslepen tvrdostí vlastního srdce. Všimni si, že tito vzdělání učitelé si našli vysvětlení, kterému dokonce schází logika: Ježíš prý koná tolik dobra, protože je posedlý zlým duchem!

Pán využívá této příležitosti, aby ti na příkladu učitelů Zákona vysvětlil, do jak nebezpečného stavu může člověka za-

Boží rodina

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Kdo činí vůli Boží,
to je můj bratr, má sestra i matka.*

vést jeho zaslepená zatvrzelost. Nejtěžší urážkou Boha je rouhavý postoj člověka, který pro svůj pyšný odpor nechce Dárci milosti dovolit, aby mu prokázal svou slitovnost a dobrotu. Takto se člověk sám zavede do bludného kruhu, ze kterého není východiska.

I kdyby opanoval tvé srdce nejsilnější ze zlých duchů, Ježíš přichází jakožto ten, který je silnější, aby jej spoutal a osvobodil tě z jeho moci. Ale k tomu je zapotřebí, abys mu umožnil přístup do svého srdce. Odmítneš-li však Osvoboditele, kdo tě osvobodí? O jeho zvláštní přítomnosti svědčí stále stejná znamení: *slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst*⁽³⁾. Chceš-li se uzdravit, hledej jej nejlépe tam, kam proudí zástupy, aby měly účast na jeho dobrodiní. Neptej se zatvrzelých učitelů, kteří neradi slyší o jeho znameních, protože mají za to, že je nepotřebují. Ti tě k němu nezavedou a sami tě neuzdraví. Ptej se těch, kteří již prohlédli, ptej se těch, kteří byli hluší, a nyní mohou vnímat Ježíšova slova, ptej se těch, kteří se belhali, a nyní radostně běží po cestě svatosti, ptej se těch, kteří byli zohaveni vnitřní hnilobou, a nyní jsou očištěni, kteří byli dlouhá léta mrtví, a náhle mohli povstat k radostnému životu. Oni ti řeknou, kde byli uzdravení.

Víš, proč to Ježíš dělá, co jej dohání, aby neustále konal divy milosti? Jeho nenasytné Srdce by chtělo všechny lidi obejmout, chce být se všemi spoután svazkem nejdůvěrnějšího příbuzenství. *Čím více se totiž rozmnoží milost, tím větší počet lidí bude potom k Boží oslavě projevovat vděčnost*.⁽⁴⁾ Pohled' na něho: sedí tu v kruhu těch, kteří mu s láskou naslouchají. Dovidá se, že venku čeká s příbuznými i jeho milá Matka. Zdá se ti divné, že nejde za ní? Myslíš, že netouží obejmout svoji Matku? Dělá to kvůli tobě. Chce ti tak vyjádřit, že jsi mu stejně milý, že spolu s Marií patříš do jeho velké a skutečné rodiny, rodiny Božích dětí. Právě proto chodí

Liturgická čtení

1. čtení – Gn 3,9–15

Když Adam pojezdil ze stromu, zavolal na něj Hospodin Bůh a řekl mu: „Kde jsi?“ On odpověděl: „Slyšel jsem tvůj hlas v zahradě a bál jsem se, že jsem nahý, a proto jsem se skryl.“ Bůh řekl: „Kdopak ti pověděl, že jsi nahý? Jistě jsi jedl ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst!“ Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, ta mi dala z toho stromu, a tak jsem jedl.“ Hospodin Bůh se zeptal ženy: „Cos to udělala?“ Žena odpověděla: „Had mě svedl, a tak jsem jedla.“ Tu řekl Hospodin Bůh hadovi: „Protože jsi to udělal, buď zlořečený mezi všemi krotkými i divokými zvířaty. Budeš se plazit po břichu a žrát prach po všechny dny svého života. Nepřátelství ustanovuji mezi tebou a ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti rozdrtí hlavu, zatímco ty budeš šlapat po jeho patě.“

2. čtení – 2 Kor 4,13–5,1

Bratři! Protože máme téhož ducha víry, jak je řečeno v Písmu: „Uvěřil jsem, a proto jsem mluvil“, věříme i my, a proto také mluvíme. Vždyť víme, že ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí s Ježíšem i nás a společně s vámi nás postaví před něho. Všecko to se přece děje pro vás: čím více se totiž rozmnoží milost, tím větší počet lidí bude potom projevovat vděčnost k Boží oslavě. A proto neklekáme na mysl. Tělo nám sice chátrá, ale duše se den ze dne zmlazuje, neboť nynější lehké břemeno utrpení zjednává nám nad každou míru věčnou tíhu slávy, protože nám neleží na srdci věci viditelné, ale neviditelné. Věci viditelné přece pomínou, ale neviditelné budou trvat věčně. Víme totiž, až bude stržen stan, ve kterém tady na zemi bydlíme, že nám Bůh dá obydlí jiné. Ne dům udělaný lidskýma rukama, ale věčný v nebi.

Dokončení na str. 9

jeho Matka od místa k místu, a aby připravila nová zázračná proměnění, prosí všechny, někdy i se slzami v očích: *Udělejte všechno, co vám řekne*.⁽⁵⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mk 10,45; ⁽²⁾ srov. Mt 11,3;

⁽³⁾ srov. Iz 35,5n; Lk 7,22; ⁽⁴⁾ srov. 2 Kor 4,15;

⁽⁵⁾ Jan 2,5.

Život podle Mariina vzoru a mariánský život v Marii kvůli Marii (5)

Kapitola V

Život a smrt pro Marii se mají v posledku zaměřovat k Bohu kvůli Bohu, bez směšování s vlastními zájmy. Totéž platí o účtě k jiným svatým.

Musíme však mít na paměti, že to, že žijeme a umíráme pro Marii – a totéž platí o kultu, lásce a účtě k jiným svatým –, musí být v posledku zaměřeno a zacíleno k Bohu. Jako je totiž Maria celá zaměřena k tomu, aby se líbila Bohu, a na věky bude žít pro Boha, k jeho zalíbení, lásce a slávě, tak každý život a smrt pro Marii mají v posledku hořet pro Boha a být k němu zaměřeny. Nemáme tak žít nebo umírat pro Marii jako pro náš poslední cíl nebo kvůli vyhledávání svého vlastního pohodlí či něčeho jiného mimo Boha, nýbrž jediné proto, abychom skrze život a smrt v Marii a pro Marii dokonaleji žili a umírali v Bohu a pro Boha, k je-

ho zalíbení a lásce. Tak Mariino dokonalé království v nás má zároveň existovat s Ježíšovým dokonalým královstvím v naší duši, aby totiž Mariino království neprotiřečilo království Ježíšovu, ale bylo k němu zcela zacíleno.

Proto duše milující Boha, která vyznává, že je také pravým synem milované Matky, bdí nad všemi svými skutky, aby Boží láska, „jež je jí vylita do srdce skrze Duchu Svatého, který jí byl dán“,⁽¹⁾ také plynula a rozšiřovala se k Marii, aby se lahodně a s láskou k ní utíkala a láskyplně k ní obracela svého ducha, a to vždy s přátelským a synovským pamatováním na ni a s duchem plným uctivosti k ní. Avšak činí to tak, aby toto vylévání a rozšiřování Boží lásky k milované Matce se opět navracelo a odlévalo k Bohu a nakonec končilo u něho a aby se zde nepřipouštěl jiný důvod a aby se to nekonalo kvůli ničemu jinému než kvůli Bohu.

Toto se dokonale děje, pokud je v tom duše vnitřně a takřka spontánně pohybována a řízena Duchem Svatým. Tehdy totiž zakouší, že tento život pro Marii není překážkou života pro Boha, ale spíše pomocí a tím, co k němu povzbuzuje. Tak plynutí Boží lásky skrze Marii a s Marii do Boha, které vyúsťuje do konečného splynutí lásky a do spočinutí v Bohu spolu s milovanou Matkou, neboli do spočinutí v lásce k milované Matce a zároveň k Bohu, je nakonec spočinutím v Bohu jako v posledním cíli.

(Pokračování)

Z latinského originálu

„De vita mariae-formi et mariana
in Maria propter Mariam“

(Antverpie: typis Marcelli Parys, 1671)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Řím 5,5.

Dr. Johannes Gamperl

Jsem jenom žena z domácnosti

Bl. Anna Maria Taigi (1769–1837)

Anna Maria Taigi je považována za jeden z nejdokonalějších vzorů křesťanské manželky a matky, která dosáhla vysokého stupně ctností. Do seznamu blahoslavených byla zapsána v roce 1920, církev si ji připomíná 9. června.

Zdá se být nesmírně těžké vést bohulibý život uprostřed světa, sužovaný rodinnými starostmi, prací a denní námahou. Že je to možné, dokázal Bůh na příkladu římské maminky Anny Marie Taigi. Přemožena množstvím Boží milosti, zvolala: „Dovol mi odejít, Pane, dovol mi odejít! Jsem jenom žena z domácnosti.“

Anna Maria se narodila 29. května 1769 v Sieně v Itálii v rodině lékárníka Gianettiho. Už velmi brzo, jako šestiletá, přišla do Říma, kam se uchýlil její otec, když ztratil místo a majetek. Dostala tam u řádových sester Maestre Pie znamenité

náboženské vychování. Po nabytí školního vzdělání pracovala jako učenka u švadleny, později jako komorná u šlechtičny.

Velmi brzy se provdala za sloužícího knížete Chigiho, který se jmenoval Domenico Taigi, poněkud obhroublého, snadno vznětlivého muže. Porodila mu sedm dětí.

Ubytovací poměry v bytě vrátného v paláci Chigi byly vskutku stísněné, obtíže a starosti v malé domácnosti byly na denním pořádku. Přesto kladla Anna Maria, na pohled krásná žena, v prvních letech svého manželství ještě větší váhu na své oblékání a navzdory chudobě se ráda nastrojila. Když se tedy o nějakém velkém

svátku zase jednou ověšila třpytivými cetkami, jak to Římanky mají rády, padl na ni náhle káravý pohled nějakého řeholníka a zasáhl ji do hloubi duše. Byl to podnět Boží: osvícena poznáním, že dosud žila špatně, vykonala životní zpověď. Od té chvíle bojovala se slabostmi své povahy důkladně a úspěšně.

Hluboká lítost a přísný duch pokání naplnily její nitro. Odřekla si všechnu marnivost a uložila si s velkým úsilím zbožná cvičení. Ale dovedla to tak zařídit, aby tím neutrpěly její povinnosti manželky, matky a ženy v domácnosti. Naopak snášela vesele a trpělivě všechny trampoty, hněvivou a náladovou povahu svého muže, námahy výchovy dětí, později nepokoje způsobené svárlivou snachou, svoji chudobu a už častěji se objevující vlastní tělesné obtíže. Její přívětivost a bystrost působily na všechny, kdo s ní přišli do styku, příznivě. ►

► V roce 1790 vstoupila jako světská terciárka do řádu trinitářů. U všeho, co dělala, zůstalo zdokonalování jejím nejhlubším přáním. Uprostřed své rodiny cvičila ctnosti modlitby, umrtvování, dobročinnosti a plnění povinností. Každé ráno přijímala svatě přijímání a tím novou sílu pro svůj Bohu zasvěcený život, který vedla uprostřed světa.

Čím více se posvěcovala, o to byly viditelnější projevy Boží milosti. V mnoha zjeveních a extázích byla poctěna velkými osvíceními. Do malého bytu se hrnuli lidé hledající radu, lidé ze všech stavů přinášeli své starosti matce rodiny, která v Římě získávala pověst svatosti. Moc její přímluvy se stala známou mnohými uzdraveními. Zkušení státníci a církevní hodnostáři se skláněli před úsudkem této ženy a vyhledávali její radu. Mezi nimi byli dokonce papežové Pius VII., Lev XII. a Řehoř XVI.

Anna Maria Taigi odešla domů k Bohu po delší nemoci 9. června 1837, k Bohu, kterému sloužila pokáním a usmiřováním ve všedních dnech. Je pochována v kostele S. Crisogono v Trastevere v Římě.

* * *

Vidění a záranky se dnes zdají být srozumitelnější než v dřívějších dobách. Také Anna Maria Taigi, jako mnoho jiných světců, měla účast na takových zjeveních. Měla po čtyřicet sedm let tajemná zjevení, která se ostatně dosud nikde v dějinách svatých nevyskytovala.

Tak podle legendy zpozorovala zářivé, trnovou korunou obklopené slunce, v jehož středu seděla na trůnu postava, která představovala snad svatou Moudrost. Toto slunce zprostředkovalo blahoslavené poznání Božích úmyslů se světem a s lidstvem. Viděla v něm události cizích zemí a řešení otázek, které jí pokládali. Každý stín hříchu byl pro ni ihned viditelný v nevýslovném lesku tohoto slunce. Bylo to, jako by se jí v tomto zjevení promítala před očima stálá přítomnost Boží jako varující jistota. Toto tajemné slunce bylo jako velká viditelná vůdčí hvězda, která z onoho světa zářila do tohoto a osvětlovala milostivě tu část slepoty, v níž my zde na zemi pobýváme.

*Z Oase des Friedens 7/2014
přeložil -mp-*

Josef Vlček, šéfredaktor týdeníku Světlo, se 6. června 2015 dožívá 95 let

Jménem celé redakce týdeníku Světlo, Matice cyrilometodějské a všech našich čtenářů blahopřejeme panu Josefu Vlčkovi k jeho krásnému a úctyhodnému životnímu jubileu. Vyprosujeme mu Boží požehnání do dalších dnů pozemské pouti, ochranu a pomoc jeho celoživotní průvodkyně Panny Marie a svatého Josefa. Kež mu Bůh dopřeje prožívat bez přestání radost ze své přítomnosti v jeho životě a zahrnuje ho v míře vrchovaté láskou jeho blízkých a přátel.

Pan Josef Vlček je rytířem Řádu svatého Silvestra papeže, nositelem ceny města Olomouce za rok 2004 a dlouholetým předsedou spolku Matice cyrilometodějská. Politický vězeň, dvakrát vězněný komunistickým režimem: poprvé v 50. letech, kdy po rozsudku smrti, který byl zmírněn na 21 let, byl na amnestii propuštěn po 10 letech těžkého žaláře. O jeho pozoruhodném životě jsme podrobně psali ve Světle č. 22/2010 (dostupné na www.maticecm.cz - záložka *Periodika*, dále *Světlo* a *Archiv vyšlých čísel*).

Modleme se s naším oslavencem:

NOVÉNA DŮVĚRY K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU

Ó Pane Ježíši Kriste,
Tvému Nejsvětějšímu Srdci
svěřuji tento úmysl ...

Shlédni jen na mě, a pak ať vládne
Tvé Nejsvětější Srdce.
Kež rozhodne Tvé Nejsvětější Srdce.
Počítám s Ním, důvěřuji Mu,
vrhám se k nohám Tvého Milosrdenství.

Pane Ježíši, neopustíš mě v nesnázích.
Nejsvětější Srdce Ježíšovo, důvěřuji Ti,
Nejsvětější Srdce Ježíšovo,
věřím ve Tvou lásku ke mně.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo,
přijď Tvé Království.

Ó Nejsvětější Srdce Ježíšovo,
modlil(a) jsem se už
o mnoho důkazů Tvé přízně
a zakusil(a) Tvou pomoc,
děkuji Ti za to.

Nyní Tě opět snažně prosím,
vezmi můj úmysl a vlož jej
do svého Nejsvětějšího Srdce.

Když jej Věčný Otec uvidí
pokrytý Tvou drahocennou Krví,
ničeho neodepře.

Pak už to nebude má prosba, ale Tvá.

Ó Ježíši, ó Nejsvětější Srdce Ježíšovo,
v Tebe vkládám svou naději,
nedej mi nikdy zahynouti.
Amen.

MEMORARE SV. BERNARDA

Pamatuj,
láskyplná Panno Maria,
že od věků nebylo slyšáno,
abys opustila toho,
kdo se utíkal pod Tvou ochranu,
kdo vzýval Tvou moc,
kdo prosil o Tvou přímluvu.

V této důvěře se také já k Tobě utíkám,
k Tobě přicházím, před Tebou stojím,
já, kající hříšník.

Dobrá Matko Vtěleného Slova,
neodvracej se od mých slov,
ale slyš je a vyslyš.
Amen.

SVATÝ MICHAELI, ARCHANDĚLI ...

Milí přátelé Světla, obdarujme našeho jubilanta modlitbou!

Redakce

Sejfo: „Což bude meč požírat věčně?“ (2 Sam 2,26) (2 - dokončení)

Nepřátelské akce zaměřené proti křesťanům, spojené s fyzickým násilím a agresí, se opakovaly mnohokrát od počátku vzniku islámu...

Islám a meč

Příkaz zabít či potírat jinověrce se objevuje v mnoha verších Koránu. Stejně tak jako Korán i arabské kroniky s pýchou informují o útočných akcích vedených za Mohamedova života. Objektem loupeživých výprav byla zpočátku arabská plemena, včetně těch, co vyznávali křesťanství či judaismus.

Ne kazatelskou moudrostí, ale mečem je islamizovali, nutili je k poslušnosti a k poddanství; jejich hospodářství byla rabována, ženy byly brány do otroctví a dívky uspokojovaly choutky Mohameda i jeho druhů. Získání muži posilovali řady rozrůstající se armády připravované na to, že si muslimové podřídí všechna území arabská a získají Byzanc a Persii. O vnučování islámu silou nacházíme svědectví – kromě Koránu – už v nejstarším Mohamedově životopise, jehož autorem byl Ibn Ishák († 767): „Druhové Alláhova posla (mu) pověděli: »Je nás pořád víc; kdybys dal každé skupině rozkaz, aby unesla některého z mužů kurajšických a zabila ho, celá země by byla naše!« To prohlášení proroka potěšilo tak, že to bylo vidět na jeho tváři.“

Četba arabských pramenů nezbuzuje pochybnosti o tom, že boj s mečem v ruce představoval základ Mohamedova působení: převažují popisy nástrah, úskoků, bitev, braní kořisti i otroků, a také jejich dělení (což potvrzuje súra 8,41⁽¹⁾). Některé úryvky obsahují přísliby ještě lepších zisků, které patří válčícím muslimům: ráj s huriskami (nymfami s černýma očima), potoky vína, nejrůznějšími lahůdkami, což často nachází odraz v koránském textu. Muslimská literatura libovolného období působí dojmem, že sklon k rabování a zabíjení byl vždy chápán jako splnění Alláhových očekávání. Mohamed se účastnil 27 válečných výprav, na devíti se činně podílel s mečem v ruce, kromě toho z je-

ho příkazu zorganizovali 38 výprav vedených jeho druhy. Je pozoruhodné, že skoro každou akci Mohamed zdůvodňoval rozkazem, který obdržel přímo od samotného Alláha.

V mnoha pramenech se často objevuje formulace „udeření do šíje“, která navazuje na uváděný verš 47,4. Kdo se Mohamedovi nechtěl podříditi a odmítal přejít na jeho stranu, byl nazýván „nepřítel Alláhův“ (výraz běžně užívaný rovněž některými imámy a džihádisty) – takový nezasluhuje milosti. Největšímu strategovi v dějinách islámu, který se jmenoval Chálid ibn al-Valíd (592–642), se připisuje bezohledná tyranie, zákeřnost a znásilňování zajatých dívek. Samotným prorokem Mohamedem byl nazván „Vytasený Alláhův meč“. Ibn al-Valíd svedl desítky bitev, korunovaných podřizením se tehdejší sásánovské Mezopotámie islamistům a dojitím daleko do nitra byzantské Sýrie. K jeho zásluhám se počítá přinucení početných arabských kmenů k uznání Mohameda za proroka či k návratu k islámu (po Mohamedově smrti se mnoho z nich snažilo islám opustit).

Je třeba zdůraznit, že před staletími všude platil meč za první a nejslechetnější zbraň, ovšem nikde ho tak úzce a dlouhodobě nespojovali s náboženstvím jako v islámu. Ne bezdůvodně byly verše Koránu, které vybízejí k potlačování nebo zabíjení jinověrců, nazvány „verši meče“: 2,190–193.216; 4,76.89.144; 5,51;

Kněz Jusuf Akbulut, jediný asyrský duchovní v Diyarbakíru, na zničeném křesťanském hřbitově v centru města

9,5.14.29; 42,35; 47,4.35; 61,4.10–12. Jeden z neznámějších hadisů prohlašuje: „Ráj leží ve stínu meče.“ V tomto kontextu meč pro muslima představuje něco jako klíč od ráje. Avšak pro ty, kteří nechtěli přijmout islám nebo platit obrovské výkupné za život (nazývané *charádž* – pozemková daň – nebo *džizja* – daň z hlavy), byla smrt jedinou alternativou: „Křesťané, židé, zoroastriáni a ti, kteří uctívají bůžky (...), mají na výběr: islám, *džizja*, nebo meč.“

Meč zaujímá výjimečně důležité místo v arabsko-muslimské symbolice. Je zobrazen na státní vlajce Saúdské Arábie. Rozsudky smrti vynesené ve shodě s právem šaría se v této zemi konají převážně stětím hlavy mečem. Dvě zkrřížené šavle, zobrazení Koránu a heslo „Buďte připraveni (k boji)“ jsou symboly skupin sdružených ve stranách Muslimského bratrstva. Jejich ústavou je Korán, jedinou cestou je boj a islám je řešením veškerých problémů společenských i politických. Když bojují ve jménu Alláha, členové Muslimského bratrstva jsou přesvědčeni, že pokud zahynou, budou mučedníky (tak označují rovněž každého muslima, který padne v izraelsko-palestinském konfliktu, a zvláště když zahyne v případě teroristického útoku páchaného jinými muslimy). Meče nebo palná zbraň se stávají symbolikou nejrůznějších skupin islámského původu v mnoha zemích, například Boko Haram, Hamás, ISIS. A na internetu se stále častěji ukazují snímky a filmy zachycující stínání hlav „nepřátelům Alláha“ horlivými muslimy, kteří se těší na rozkoše ráje slíbeného Mohamedem...

Svědectví z doby 1. světové války

Ve svém deníku Abd Masihu Na'man Karabaši (vydán v polštině vydavatelstvím *Agape*) užívá výrazu „meč“ jako synonyma genocidy jak Arménů, tak i Asyřanů v dobách 1. světové války. Uvádí příklady, kdy byli lidé zbaveni života pomocí meče v konkrétních místech, občas uvádí i jména obětí, například „Jausef vzal do ruky evangelium a začal číst. Nepustil je, dokud nebyl zabit úderem meče (vesnice Bafawa)“. „Tyran Ahmade aga Kaczca⁽²⁾ se vrhl na asyrského knížete Abrohoma⁽³⁾, uťal mu hlavu a hodil ji na náměstí. Přítomní muslimové tam začali tu hlavu kopat po ulicích jako míč (městečko Siirt).“

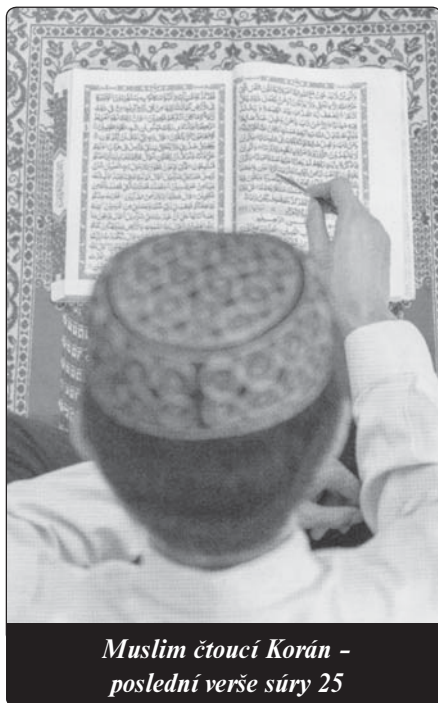
... zeptej se těch, kteří čtou Bibli!

Když jsem byl imámem v mešitě, hlásal jsem členům mého společenství, že Ježíš Kristus není Bohem. Pro mě byl Bohem jenom Alláh, který přece nemá ženu, a tak nemohl mít ani syna.

Jednoho dne se někdo z houfu nahlas zeptal: „Kým je Ježíš?“ Nevím, možná to byl muslim – učil jsem, že Ježíš Bohem není, tak tedy padla otázka, kým On je. Musel jsem znovu projít celý Korán, všech 141 kapitol nazývaných „súry“, všech 6666 veršů. V celém Koránu jsem našel vystupující Mohamedovo jméno pouze čtyřikrát, ale Ježíšovo jméno se objevilo 25krát. Byl jsem zmatený. Proč Korán preferuje Ježíše? Kromě toho v celém Koránu nejsou jména jakýchkoliv žen: ani jméno Mohamedovy matky, ani jména jeho žen. Jediné ženské jméno, které jsem našel v Koránu, je jméno Marie (Mariam), Ježíšovy Matky. Celá súra 19 v Koránu nese jméno *Mariam!*

Súra 3 v Koránu uvádí Ježíše desetkrát pouze ve verších 45–55, kde je nazýván Slovem Božím, Duchem Božím nebo Ježíšem Kristem. Kromě toho Korán líčí, jak Ježíš asi ve věku dvou let vdechl život ptáčkovi slepenému z hlíny a jak jako dospělý uzdravoval malomocné a slepé. Z Koránu plyne, že Ježíš oživoval zemřelé, vstoupil do nebe, žije stále a jednou se vrátí!

O Mohamedovi ale Korán takové věci neříká. Mohamed nikdy neoživil hlíněného ptáčka, neuzdravil ani jednoho nemocného, nevzkřísil ani jednoho ze-

Muslim čtoucí Korán - poslední verše súry 25

mřelého; a navíc, sám zemřel a – podle nauky islámu – nežije a nevrátí se. Dále jsem neuvažoval o tom, že Ježíš je Bohem, ale došel jsem k názoru, že On byl prorokem větším než Mohamed. Zašel jsem za svým učitelem, který mě učil islámské náboženství přes deset let, a polo-

žil jsem mu otázku: „Učíteli, jak Bůh stvořil svět?“ Odpověděl mi: „Skrze Slovo.“ Zeptal jsem se tehdy: „Je tedy Slovo tvůrcem, nebo stvořením?“ Když Korán říká, že Slovo je Bohem, objevuje se problém: Jestliže uznáme, že Slovo samo je Bohem, musíme přijmout, že Ježíš je Bohem a přijmout křesťanství; jestliže ale povíme, že samo Slovo je stvořením, odporujeme Koránu. Poněvadž můj učitel nemohl ani odporovat, ani to potvrdit, hrozně se rozčilil a vyhodil mě.

Co jsem měl dělat? Neměl jsem se koho zeptat. Vzal jsem tedy Korán, přiložil ho na srdce a upřímně se modlil k Alláhovi: „Pověz mi, prosím, co mám dělat! Tvůj Korán říká, že Ježíš žije a Mohamed zemřel. Za kým mám jít?“ Všimněte si, neptal jsem se nikoho jiného než samotného Alláha. A víte, co se stalo? Po modlitbě jsem otevřel Korán a namátkou jsem spatřil verš 10,94. Víte, co říká? Říká toto: „Jsi-li na pochybách o tom, co jsme ti seslali, dotaz se těch, kdo Písmo před tebou seslané přednášejí.“ Aláh mě nasměroval k těm, kteří čtou Bibli! Jim už je Pravda zjevena...

Proto prosím všechny muslimy, aby se svěřili Ježíši Kristu. On je jedinou cestou do Božího království. Nedejte se ztratit jako jiní muslimové sloužící bůžkovi, kterého neznají! Zvu vás k Ježíši Kristu, abyste dnes změnili své smýšlení a přijali Ho. Ať vám Bůh žehná!

*Mario Joseph, obrácený imám
Z Miňujcie się! 1/2015 přeložila -vv-*

► Džibrail Tuma Hendo vylíčil v arabštině události, které se staly v Azách v letech 1914–1916, jejichž očitým svědkem byl. V jeho díle se našel také popis masakru, který se odehrál v Siirtu a v okolních vesnicích: „Dne 15. června 1915 se v Siirtu objevil zástup muslimských představitelů z oblasti Wan. Po příchodu jim gubernátor vydal rozkaz, aby město vyčistili od všech křesťanů bez výjimky – blýskaly se meče, které stínaly hlavy na tržištích, v uličkách i v domech. Po zemi nasáklé krví se válely mrtvolky. Podobný osud Kurdové připravili obyvatelům blízkých okolních vsí. Po sebrání těl z domů a ulic úřady začaly s konfiskací majetku a peněz, které zůstaly po zabitých, s vyhlášením, že budou určeny ve prospěch vdov a dětí. Pod takovou záminkou shromáždili vdovy a děti na městském úřadě.

Rozdělili je na skupiny, sebrali jim boty a oblečení a hnali je s ozbrojeným doprovodem až do Džazirt al-Botan (Cizre). Bylo jich kolem 950 osob.“

Ve zprávách o genocidě v Turecku v letech 1915–1918 se často vyskytují popisy hromadného stínání hlav mečem poblíž studní. Svědkem nejedné takové scény byl můj dědeček Išo. Děda často říkával, že nejednou nešťastný prosil katy, aby hlavu usekli jedním úderem na krk a ušetřili tak oběť trápení...

A skončila už genocida?

Sejfo se stal mezi Asyřany symbolem veškerých zbraní sloužících k usmrcování, prokletým nástrojem, pojmem, kterým se vyjadřuje netolerance, xenofobie, útlak, násilí, agrese, nenávisť bez ohledu na to, jakým způsobem se manifestuje takový

postoj. V každodenní mluvě se objevily například takové výrazy: „Na naše hlavy dopadl meč.“ – „Stali jsme se potravou pro meč“ – ty výrazy vyjadřují naprostou bezbrannost, bezmocnost, neštěstí, zoufalství, ztrátu všeho, bezvýhodnou situaci, bez slitování, bez možnosti záchrany.

V dnešním Turecku je přestupkem už pouhá vzpomínka na holocaust křesťanů před sto lety. Proto každá výstraha (žel, nescházejí ani dnes...) vyslaná na adresu asyrského křesťana mu připomíná vyprávění o masakrech z časů 1. světové války i dřívějších. V tom, co pokračuje, se asyrská menšina žijící ve své vlastní historické zemi v Turecku necítí nijak komfortně. Pro ně je *sejfo* každodenní skutečností. Zda se to změní? Myslím, že na to mohou dát odpověď občané nejednoho evropského města, kde na některých

► sídlištích početně začínají převažovat muslimové.

Na závěr chci uvést část rozhovoru v polské televizi TVP Info (17. 12. 2014) s generálem Pawlem Pruszyńskim, bývalým zástupcem vedoucího Úřadu vnitřní bezpečnosti: „V roce 2003 byl zmařen koordinovaný útok islámských fundamentalistů na čtyři polské katedrály. K útoku mělo dojít během půlnoční mše. Na následky výbuchů mohlo zahynout až několik desítek tisíc lidí. Přípravy na atentáty pod krycím jménem »Meč« už značně pokročily, téměř všechno bylo připraveno. Díky operační práci polské služby věděly, kdo, co a kdy. Společně se službami dalších států se jim podařilo zadržet všechny teroristy.“ (Zdroj: *wiadomosci.onet.pl*)

Můžeme se ale cítit bezpeční po zadržení několika teroristů? Tragické zážitky Asyřanů, Arménů a Řeků potvrzují, že islám nemusí být krajně radikální, aby dováděl do masových reží nevinné lidi jenom proto, že nechtějí přijmout ono náboženství... Vypadá to tak, že k opravdové změně může dojít pouze tehdy, až muslimové najdou Ježíše – Knížete Pokoje a „své meče překují na radlice pluhů“ (srov. Iz 2,4).

To je nejenom možné, ale můžeme vidět na vlastní oči, že se to děje. Četná svědectví muslimů přicházejících ke Kristu ukazují, že krev mučedníků není prolévána nadarmo. Jak psal svatý Pavel: „Můj běh a má námaha nebyly marné. Jestliže se ostatně i moje krev má vylít jako úlitba na vaši oběť a pro obětní dar vaší víry, činí mě to šťastným a s vámi všemi se z toho raduji.“ (Flp 2,16–17) Modleme se tedy za muslimy, zvláště za ty, kteří prolévají nevinnou krev, aby došli milosti obrácení.

*Z Miłujcie się! 1/2015
přeložila -vv-*

Poznámky:

- (1) V českém překladu: „A vězte, že zmocniteli se jakékoliv kořisti, náleží z ní jedna pětina Bohu a poslu, příbuzným, sirotkům, nuzným a po cestě Boží jdoucimu, věřiteli v Boha a v to, co jsme seslali služebníku svému v den spásy, v den, kdy střetla se obě vojska. A Bůh je mocný nade všemi věcmi.“
- (2) Přepis jména převzat z polského originálu. [pozn. red.]
- (3) Viz pozn. 2.

Demokracie bez hodnot se mění v totalitarismus

„Jestliže se jednoho dne člověk rozhodne zkusit, ať by to bylo kdekoliv, vybudovat svůj život na ateismu, vytvoříme něco tak odporného, tak slepého a nelidského, že celá konstrukce padne pod tíhou lidských kleteb.“

(Fjodor Michajlovič Dostojevskij)

Z historie víme, že všechny ideologie, které odmítají Desatero a systém hodnot, který nám přinesl Kristus, nevyhnutelně vedou ke vzniku strašlivých totalitních systémů a ke zločinu genocidy. Není možné vytvořit opravdovou demokracii, pokud se odmítne pravda, kterou nám vyjevil Kristus: že každý člověk, od chvíle početí až do přirozené smrti, má nejvyšší důstojnost a hodnotu, jakož i právo na život a svobodu svědomí.

Žádná instituce, parlament, skupina lidí ani ideologie nemohou toto základní právo na život a svobodu svědomí nikomu odebírat. Každý člověk je posvátný, protože byl stvořen k obrazu Božímu a je povolán ke společenství života s Bohem. Když se Bůh objevil v historii lidstva, dal nám poznat, že když se stal skutečným člověkem, skrze své vtělení se sjednotil svým způsobem s každým člověkem. V každé lidské osobě se nachází odlesk skutečnosti samotného Boha (srov. *Evangelium vitae* 34). Je třeba myslet na to, že „lidský plod, a to od prvního okamžiku své existence, bezpodmínečně musí být chráněn tak, jak morálně náleží každé lidské bytosti, a to v její naprosté tělesné i duševní celistvosti: Lidské stvoření má být chráněno jako osoba a takto s ním má být jednáno už od jeho početí, a proto od tohoto okamžiku mají být také uznávána jeho práva jakožto osoby, z nichž první je neporušitelné právo na život, z něhož se těší každé nevinné lidské stvoření.“ (EV 60) O důstojnosti člověka tedy nerozhoduje podíl inteligence, společenského postavení nebo věku, ale lidství, s nímž je sjednocený samotný Kristus. Stejnou důstojnost a hodnotu má člověk jak ve chvíli početí, tak i jako dospělý člověk. Totéž právo na život a na lásku mají lidé duševně zaostalí, nesvéprávní, jako i zcela zdraví. Stejnou důstojnost i hodnotu nebo

právo na život a svobodu svědomí mají ariji i neáriji, Němci i Židé, obyvatelé všech kontinentů.

V zájmu lidí všech vyznání, ras a jazyků, věřících i nevěřících, je budování společné shody s pravdou o úplně stejné hodnotě každého člověka a jeho nezcizitelném právu na život a svobodu svědomí.

Nacisté upírali právo na život nespolečným, duševně nemocným, aby německý národ očistili od slabých a nemocných jedinců. Zločin genocidy uskutečňovali na Židech, Polácích i jiných národech proto, že je brali jako podlidi, a vyčišťovali pro sebe životní prostor. Ale nejhlubší příčinou těch strašných zločinů bylo to, že odmítli osobu Ježíše Krista a Boží přikázání, že nenáviděli křesťanství a katolickou církev.

I dnes začíná převládat podobná mentalita, nepřátelská vůči křesťanství a nepřátelská životu, která schvaluje právo na potrat a eutanazii lidí zcela nevinných a bezbranných, jako jsou nenarozené děti, osoby nevléčitelně nemocné, postižené nebo nespolečné. Kdo dal právo nedodržovat páté přikázání Desatera? Kdo dovolil zabíjet nenarozené děti v matčině lůně jen proto, že nejsou chtěné, že mají Downův syndrom, deformaci mozku nebo jinou nemoc? Kdo dal právo nedodržovat přikázání *Nezabiješ* tím, že se povoluje eutanazie pro lidi nevléčitelně nemocné a staré? Kdo dal právo zabíjet děti počaté ve zkumavce? Nikdo takové právo nedal a dát nemůže. Mírou našeho lidství je přijímat s velikou láskou ty nechtěné, postižené, neplnoprávné, nemocné – děti, dospělé i starší lidi. Naopak projevem nejhoršího barbarství je to, že jsou odsuzováni na smrt jenom proto, že se někomu nehodí, nebo proto, že je nikdo nechce.

Slova svatého Jana Pavla II. jsou pro rockým varováním: „Tak zákony, které schvalují zabíjení lidí prostřednictvím

▶ potratu a eutanazie, zásadně a nenapravitelně porušují toto právo na nedotknutelnost života, které mají všichni lidé, a tím popírají skutečnost, že před zákonem jsou si všichni lidé rovni. (...) Proto zákony, které povolují a podporují eutanazii a potrat, jsou v zásadě nesrovnatelné nejenom s požadavkem dobra pro jednotlivce, ale i dobra společného, a proto pozbývají svou právní platnost. Totiž popření práva na život, jakým je zničení osoby, které má společnost sloužit, leží v nejhlubším protikladu k naději na dosažení společného dobra. Z čehož vyplývá, že občanský zákon přestává být pravdivým a morálně závazným, jestliže schvaluje eutanazii a potrat.“ (EV 72) „Potrat a eutanazie jsou tedy zločiny, které žádný lidský zákon nemůže ospravedlnit. Takové zákony nejen že nezavazují ve svědomí, ale naopak je zde závažná a jasná povinnost postavit se proti nim odpozem ve svědomí.“ (EV 73) Svatý Jan Pavel II. zdůrazňuje: „Jestliže je tedy zákon ve své podstatě nespravedlivý, jako je ten, který povoluje potrat a eutanazii, není nikdy dovoleno se mu podrobit a nikdo nesmí být ani účasten nějakého veřejného hnutí, které takový zákon podporuje, ani ho nesmí schvalovat v tajném hlasování.“ (*tamtéž*)

Skutečná demokracie nespočívá v tom, že většina hlasujících má vždycky pravdu. Demokracie má smysl jedině ve vztahu k Božímu právu, jak je psáno: „Nespolčíš se s většinou k páchání zla.“ (Ex 23,2) Nakonec totiž Bůh stanoví, co je dobro a co je zlo, a to jeho právo je nejdůležitější, a ne počet hlasů v hlasování.

Němci, kteří v demokratických volbách roku 1931 hlasovali pro Hitlera, na sebe vzali spoluzodpovědnost za zločiny genocidy, které se staly v době jeho vlády. Stejně tak ti, co dnes volí protikřesťanské strany, které podporují potraty, eutanazii, zabíjení ve zkumavkách a jiná demoralizující ustanovení, zrazují Krista a nesou spoluzodpovědnost za zlo, které způsobili ti, co vládnou. Katolík, který vědomě a dobrovolně hlasuje pro politiky tohoto druhu, se dopouští smrtelného hříchu.

Jestliže se kdekoliv začíná popírat nepochybné právo na život a svobodu svědomí pro jakoukoliv skupinu lidí, a to zvláště pro nejslabší a bezbranné, tehdy, jak tvrdí svatý Jan Pavel II., začíná ohavné bezpráví: „Je to nešťastný a zhoubný

Podoba Ježíše Milosrdného vyrytá na stěně cely v Osvětími, v níž zemřel sv. Maxmilián Maria Kolbe

důsledek onoho relativismu, který zde otevřeně vládne: »právo« přestává být právem jako takovým, jestliže již není pevně založeno na nedotknutelné důstojnosti člověka, ale je podřizováno vůli většiny. Tímto způsobem se stává demokracie, proti svým vlastním zásadám, jistou formou totality. Stát již není více »společným domem«, kde mohou všichni žít v určité základní rovnosti, ale stává se státem tyranským, který se odvažuje rozhodovat o životě slabých a bezbranných, a to od dítěte dosud nenarozeného po starce, ve jménu jakéhosi veřejného blaha, které ov-

šem není nic jiného než prospěch některých jedinců.“ (EV 20)

Matka Boží, která se zjevila ve Fatimě, řekla, že ateismus je největší hrozbou pro lidstvo. Dovádí totiž lidstvo na cestu vedoucí k největší tragédii, a tou je odmítnutí Boha a věčnost pekla.

Není důležité, zda to je ateismus v podobě národně socialistické, marxistické, nebo v genderové ideologii. Naši odpovědi na toto největší ohrožení je evangelizace, dělení se o radost víry ve skutečnou přítomnost zmrtvýchvstalého Krista v katolické církvi. Máme se o víru dělit s nevěřícími, s pochybujícími, se všemi, kteří neznají Krista. Svatý Jan Pavel II. nám dává velmi praktickou radu: „Sám Ježíš nám na svém vlastním příkladu ukázal, že modlitba a půst jsou jedinečné prostředky a silné zbraně proti moci temnoty (srov. Mt 4,1-11), a své učedníky poučoval, že některý druh démonů může být vyhnán pouze tímto způsobem (srov. Mk 9,29). Proto hledejme opět pokoru a odvahu modlit se a postit, aby síla vycházející shůry mohla rozbořit hradby podvodu a lži, které očím tolika našich bratří a sester zakrývají od základu špatnou podstatu skutků i zákonů namířených proti životu, aby se tak jejich srdce otevřela a nadchla pro úmysly a záměry kultury života a lásky.“ (EV 100)

Z Miłujcie się! 4/2014 přeložila -vv-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Mk 3,20-35

Ježíš vešel do jednoho domu a znovu se shromáždil zástup lidu, takže se nemohli ani najít. Jakmile o tom uslyšeli jeho příbuzní, vypravili se, aby se ho zmocnili; říkalo se totiž, že se pomátl na rozum. Učitelé Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma, tvrdili o Ježíšovi: „Je posedlý Belzebubem. Vyhání zlé duchy s pomocí vládce zlých duchů.“ Zavolal si je a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana? Je-li království v sobě rozdvojeno, takové království nemůže obstát. Je-li dům v sobě rozdvojen, takový dům nebude moci obstát. Jestliže satan vystoupil proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, ale je s ním konec. Nikdo přece nemůže vniknout do domu siláka a ulou-

pit jeho věci, jestliže toho siláka napřed nespoutá. Teprve potom mu dům může vyloupit. Amen, pravím vám: Všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i rouhání, kterých se dopustili. Kdo by se však rouhal Duchu Svatému, nedojde odpuštění navěky, ale bude vinen věčným hříchem.“ To řekl proto, že tvrdili: „Je posedlý nečistým duchem.“ Přišla jeho matka a jeho příbuzní. Zůstali stát venku a dali si ho zavolat. Kolem sedělo plno lidí. Řekli mu: „Tvoje matka a tvoji příbuzní se venku po tobě ptají!“ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji příbuzní?“ A rozhlédl se po těch, kteří seděli dokola kolem něho, a řekl: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“

Z nedobrovolného německého vojáka se stal úspěšný misionář

Právě když měl osm let, stal se malý Karl Goldmann (nar. 1916) ministrantem v klášteře anglických panen (jak se tenkrát nazývala Kongregace Ježíšova) ve Fuldě. Přesně v 6 hodin ráno musel být na místě, a to celých šest let. Rodina bydlela přímo naproti kláštera.

I když byl Karl velmi brzo členem Mariánské kongregace, byl jinak skutečný „klacek“, měl všechny klukovské nezpůsoby. Ale klášterní sakristánka, sestra Solana, si ho zvláště všimala. Vzala si do hlavy, že se tento chlapec musí v budoucnu stát knězem.

Když jednou přednášel jeden východoasijský misionář ve fuldském klášteře o křesťanství v Japonsku, malého Karla velice nadchl. Chlapec chtěl vědět, jak by se dalo zařídit, aby mohl přijít do Japonska. Misionář mu poradil jednu „absolutně bezpečnou cestu“: „Když slibíš, že se budeš na tento úmysl modlit každý den jeden Zdravas, pak jednoho dne zcela jistě přijdeš do Japonska.“

Od té doby se Karl každodenně modlil zbožně jeden Zdravas. Když někdy zapomněl, což se také stávalo, pomodlil se druhý den dvakrát. S údivem Karl pozoroval, jak radosti z modlitby po prvním překonání přibývá.

Po brzké smrti matky, která zanechala sedm dětí, samých chlapců, se otec znovu oženil a nakonec bylo v rodičovském domě dvanáct dětí.

„Já se teď budu snažit nahradit ti matku,“ řekla sestra Solana ministrantu Karlovi den po pohřbu, aby ho potěšila. Se souhlasem představené kláštera slíbila sestra Solana Spasiteli před svatostánkem, že se bude nejméně 20 let modlit za svého chráněnce, aby mu byla dána milost kněžství. Proto, kdyby její modlitba nebyla dostatečná, přemluvila své sestry v klášteře a také jiné známé, aby se také modlili na tento úmysl. Nakonec získala zástup 200 modlících se lidí. Malý Karl ale netušil nic o tomto „spiknutí“.

Potom změnil otec Goldmann – byl povoláním zvěrolékař – svoje pracoviš-

tě a přestěhoval se do Kolína a celá rodina šla s ním. V dómském městě na Rýnu vstoupil Karl do spolku *Neudeutschland*, vedeného jezuity. Jezuitům šlo sice v prvé řadě o náboženské vzdělávání mládeže, ale vyučovali také správnému logickému uvažování, přesnému vyjadřování myšlenek a diskusi. Jak brzo bude Karlovi zapotřebí těchto schopností! Vždyť v lednu 1933 přišli v Německu k moci nacisté a také Karl musel s nimi mluvit a odpovídat jim. Došlo k nebezpečným potyčkám s nacisty, právě před svatým kolínským dómem. Také v pracovních táborech zřízených nacisty, jimž se tenkrát nemohl vyhnout žádný mladý Němec, ani Karl ne, se musel zastávat křesťanství a bojovat za ně.

Karl Goldmann se ale rozhodl v roce 1936, navzdory časům víře nepřátelským, ke vstupu do františkánského řádu. Dostal řádové jméno *frater Gereon*. Po roce noviciátu v klášteře Fulda a po skončení studia filosofie vypukla 1. září 1939 druhá světová válka. Také Gereon Karl Goldmann byl povolán k wehrmachtu stejně jako většina seminaristů. Začaly dobrodružné roky: vojenské nasazení na východě, potom na západě a nakonec na jihu. A jednoho dne došlo bez jeho přičinění a svolení k zařazení ke zbraním SS. Ale také tady Gereon bránil své křesťanské přesvědčení, i tehdy, když jeho tábor navštívil říšský vůdce SS Heinrich Himmler. Po dvou letech nedobrovolné příslušnosti k SS byl Goldmann přeražen zpátky k německé

Sestra Solana May
s Goldmannovými chlapci.
Vpravo sedící je „její chlapec“ Karl

Gereon Karl Goldmann

branné moci. Špiclován gestapem, dostal se jednoho dne před válečný soud. Ale nebe zjevně drželo ruku nad svým chráněncem. Prošel všude bez ohrožení. Využil příležitosti ke krátké návštěvě ve Fuldě, aby se pomodlil na hrobě své matky a vyhledal sestry v jejich klášteře. Při krátké modlitbě v klášterní kapli ho překvapila sestra Solana: Jestli prý je připravený ke kněžskému svěcení v příštím roce? – Jak to, že už v příštím roce? On přece ještě ani nezačal s vlastním studiem teologie! Tu přinesla sestra Solana svoji „smlouvu“ ze zásuvky, podepsanou tolika modlícími se přimlúvcí. Frater Gereon nevycházal z úžasu. Dvacet let modliteb! Příštího roku těchto 20 let končí! – Ne! Měl v kapse rozkaz k pochodu do Ruska; odpověděl rozhořčen překvapené sestře, že musí jít zítra na východní frontu! Na přijetí kněžského svěcení v příštím roce není ani pomyslení! Kromě toho chybí ještě mnoho let vážného studia teologie.

Když přišel na nádraží ve Fuldě, kam sestra Solana doprovázela svoje „duchovní dítě“, čekalo ho nové překvapení: „Přemýšlela jsem o tom,“ začala znovu sestra Solana. „Maria je Matkou kněží. Ty musíš jít nejdříve do Lurd, poprosit o její pomoc. Potom půjde všechno dobře!“ Frateru Goldmannovi se ulehčilo, když se konečně vlak pohnul.

Když přijel do Kasselu, byl Gereon Goldmann ještě na nástupišti zatčen. Čekaly na něho tři dny vězení. Nevěděl vůbec proč. Pak přišel neočekávaný dopis z Berlína: „Goldmann ke zvláštnímu nasazení do Pau!“ Do Pau? Kde leží Pau? Ještě nikdy to jméno neslyšel! ▶

► Pau leží ve Francii, docela blízko Lurd. Tak klečel Gereon Goldmann skutečně jenom několik dnů po zvláštním „rozkazu k pochodu“ vedle sestry Solany u jeskyně Matky Boží v Lurdech.

A brzy potom přišel rozkaz k pochodu do Itálie. V bojovém ruchu na italské frontě uslyšel Gereon jedné noci okolo dvou hodin nějaký hlas: „Ihned vstaň, rychle, rychle! Vykopej si zákop!“ Třikrát stejný hlas, pokaždé stále naléhavěji. Poddůstojník Goldmann začal kopat jako divoký. Posměch jeho kamarádů ho nerušil. Když se na zkoušku do něho položil, aby jej vyzkoušel, jestli příkop stačí pro jeho délku, objevil se na nebi – mezitím nastal bílý den – asi tucet nepřátelských letadel a začal shazovat na údolí svůj ničující náklad. Goldmann ve své díře ztratil vědomí. Asi po 20 minutách ho někdo vytáhl živého ven. Zůstal jenom on a jeho řidič, všichni kamarádi zůstali v úzkém údolí mrtvi nebo těžce zraněni.

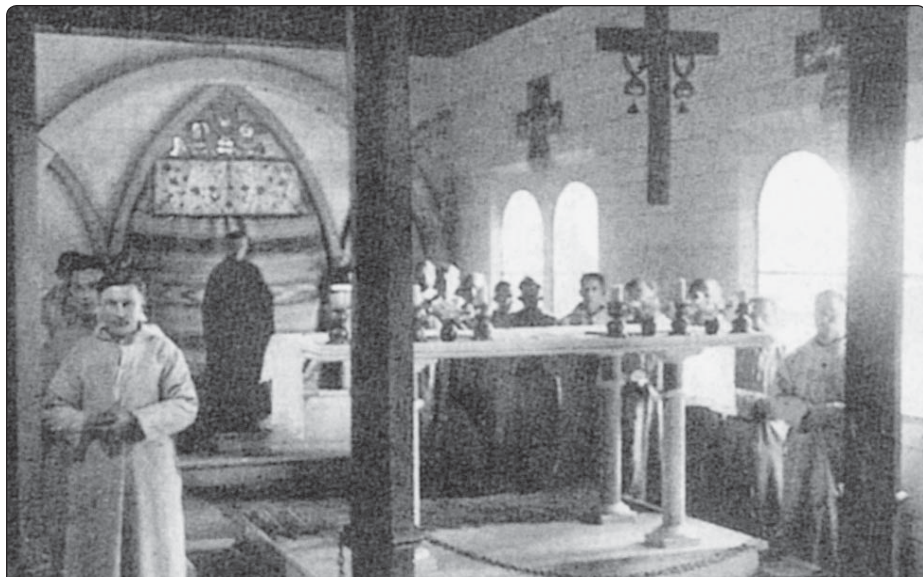
O tři týdny později – tak dlouho tenkrát pošta šla – dostal Goldmann dopis z Fuldy od sestry Solany: „Nemohla jsem náhle v noci spát. Šla jsem do kaple a několik hodin jsem se za tebe modlila. Bylo to ve dvě hodiny v noci. Napiš mi, prosím, jestli se něco stalo.“

Když 12. listopadu 1943 byl náletem zasažen rodičovský dům v Kolině, dostal Goldmann zvláštní dovolenku. Při tom mohl 7. prosince 1943 složit věčné sliby ve františkánském kostele ve Württemberku (z fuldského Frauenbergu byli františkáni nacisty vyhnáni).

K této velké události svého „chlapce“ přijela také sestra Solana. Přišla rovněž proto, že následujícího dne, o svátku Neposkvrněného početí Panny Marie, dostal v seminární kapli v Rottenburgu podjáhenské svěcení a 12. prosince svěcení jáhenské. „Když teď přijdeš k papeži, řekni mu to všechno, aby tě brzo nechal vysvětit na kněze,“ připomínala mu při rozloučení.

Po stovkách a tisících umírali němečtí vojáci na frontách, také v Itálii. Jáhen Goldmann mohl sice všem zraněným a umírajícím udělovat pomazání nemocných, ale odpuštění hříchů nikoliv. K tomu by potřeboval kněžské svěcení! Co se dalo dělat?

Tenkrát se konala audience u papeže, bylo pozváno 40 až 50 válečných vdov.

V této kapli byl Gereon Karl Goldmann 24. června 1944 vysvěcen na kněze

Chtěly se dát potěšit Svatým otcem nad ztrátou svých nejdražších. Goldmann měl vdovy provázet. Monsignorovi, který audienci řídil, sdělil Goldmann svůj plán: Chtěl přednést papeži svoji prosbu, aby směl být co nejdříve připuštěn ke kněžskému svěcení. Aby těm, co zápasí se smrtí, a zraněným mohl poskytnout potřebnou pomoc. Ale monsignore byl celý bez sebe: „Nemožné, absolutně nemožné!“ On, Goldmann směl otevřít ústa jenom tehdy, kdyby ho papež přímo oslovil. Jinak měl mlčet. Onen monsignore zůstával stále v blízkosti Goldmannově, stále připraven, aby zmařil nějaký Goldmannův „trapas“.

Tehdy, krátce před audiencí, přišla frateru Goldmannovi na mysl malá svatá Terezie z Lisieux: nevybojovala si tenkrát při audienci u papeže svolení, že smí vstoupit na Karmel ještě před dosažením předepsaného stáří? Krátce se rozhodl zaměřit svoji modlitbu k ní: „Svatá Terezie, když mi pomůžeš, abych předčasně dosáhl kněžského svěcení, vykonám pouť ke tvému hrobu do Lisieux.“

„Máte ještě něco na srdci, kde bych vám mohl pomoci?“ ptal se papež na závěr audience. Tenkrát se už nemohl frater Gereon udržet: přednesl svoji žádost se všemi detaily. Papež slíbil, že tu věc nechá prověřit příslušnou kongregací.

Prešlo několik málo dnů: dispens papeže byl tady. Zamýšlené svěcení příštího 30. ledna, které měl provést jeden v Římě žijící misijní biskup, se nemohlo uskutečnit, protože Goldmannova jednotka byla

náhle přeložena do Monte Cassina. Opat a současně biskup z Monte Cassina je měl provést. Ale právě v den zamýšleného kněžského svěcení upadl Goldmann do amerického zajetí. Čekaly ho tři roky tvrdého zajetí v severní Africe, v pouštích Alžírka a Maroka.

V Alžírsku, v místě zvaném Rivet, vzdáleném asi 25 km od hlavního města, zřídili provizorní kněžský seminář. Asi 40 německých vojáků seminaristů se tady připravovalo na svěcení. Seminář řídil P. Raphael Walzer, arciopat německého benediktinského kláštera Beuron. Protože tento opat pomohl židům při útěku do Švýcarska, prchl před zásahem nacistů nejdříve do Francie, potom do Alžíru v severní Africe.

Gereon Goldmann si vzpomíná ještě dobře na sochu Matky Boží u Rivetu, která hleděla z jedné hory daleko do kraje. K ní zamířil často své kroky, k Notre Dame du Mont. Cožpak Maria dosud neřídila jako Matka jeho cesty a nenastavovala jeho životní výhybky? V jednu sobotu v roce 1944, na svátek sv. Jana Křtitele, obdržel v kapli tohoto semináře od Msgr. Leynauda, světícího biskupa z Alžíru, kněžské svěcení.

Dobrodružný život P. Goldmanna tím ale v žádném případě nekončil, dostal jenom jiný směr. Jako duchovní pro německé válečné zajatce, střídavě v Maroku a Alžíru, ušel jenom zázrakem popravě, protože zapřísáhlí přívrženci nacistů roztrušovali o něm falešná obvinění. Roky zajetí skončily nakonec ve francouzském Chartres, kde z podnětu tehdejšího

► nuncia Angela Roncalliho (pozdějšího papeže Jana XXIII.) byl zřízen seminář pro budoucí německé kněze. Ředitelem byl Němec svatě pověsti Franz Stock (z Neheim-Hüsten, arcidiecéze Paderborn). Zde měl P. Gereon doplnit své neúplné studium. Z Chartres se mohl konečně vydat ke hrobu sv. Terezie do Lisieux a tak splnit svůj slib daný před audiencí ve Vatikánu.

Po několika letech úspěšné duchovní správy v Německu se splnilo také poslední vroucné přání P. Goldmana: stát se misionářem pohanů! Dne 23. ledna 1954, v Mariánském roce, přistálo jeho letadlo v Japonsku. Jako farář v Tokiu – po 24 let – byl znám pod jménem *Hadrář z Tokia*. Tam se osvědčil – kromě mnoha jiných aktivit – po více než 12 let jako zakladatel a vedoucí jediného Institutu pro církevní hudbu v Japonsku.

Svému kruhu přátel v Německu posílal P. Goldmann po mnoho let pravidelně oběžníky. Bylo to 2000 stran, kdyby se seřadily vedle sebe. Svoje dějiny povolání sepsal do dvou knížek: „Smrtný stín – útěšné světlo“ a „Proti proudu“. Obě se staly bestsellerem.

Jako starý a vyčerpaný muž se vrátil P. Goldmann do svého domovského kláštera ve Fuldě. V roce 2003 ho povolal Bůh k sobě. Poslední poctu mu prokázalo velké smuteční shromáždění, dokonce přijela delegace japonských křesťanů, aby mu prokázala poslední dík.

Sestra Solana, která se svým modlitebním kroužkem vymodlila svému „chlapci“ za 20 let kněžské povolání, zemřela už roku 1955. Odpočívá na městském hřbitově ve Fuldě. Ona a její spolumodlíci poznali, jak se má uvádět slovo Ježíšovo ve skutek. To slovo, že „žeň je velká a dělníků je málo“. Cožpak nedal Pán sám před 2000 lety na to lék? „Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou vinici!“

Z Maria heute 3/2015 přeložil -mp-

Poznámka:

Autor tohoto článku, P. Schmidt, byl po mnoho let misionářem v jižní Koreji. Při jedné krátké návštěvě v Tokiu v červenci 1975 mohl také na několik hodin navštívit P. Goldmana a spatřit jeho dílo.

Rodina: Výchova - pokračování katecheze ze str. 2

a techniky. A rodiče mají jenom posluchat, učit se a přizpůsobovat. Jsou zbaveni svých rolí a často trpí přetížeností a posesivitou ve vztahu ke svým dětem, takže je vůbec nekorigují. Stále více tíhnou k tomu, že je svěřují „expertům“ i v těch nejvíce delikátních a osobních aspektech jejich života, a sami se stavějí stranou. Rodičům tak hrozí, že se ze života svých dětí sami vyřadí. A to je velice vážné!

Dnes existují takové případy. Neříkám, že se to děje vždycky, ale dochází k tomu. Učitelka ve škole dítěti něco vytkne a oznámí to rodičům. K tomu mám jednu osobní vzpomínku. Jednou, když jsem byl ve čtvrté třídě základní školy, jsem řekl něco nepěk-ného učitelce a učitelka, dobrá žena, si zavolala maminku, která se druhý den dostavila. Promluvily si spolu a potom jsem byl zavolán já. A moje maminka mi před učitelkou vysvětlila, že to, co jsem udělal, je ošklivé a nedělá se to. Maminka to však učinila s velkou něhou a chtěla po mně, abych se učitelce omluvil. Učinil jsem tak a byl jsem spokojen, protože jsem si řekl: dobře to dopadlo. Představte si to dnes. Když učitelka udělá něco takového, tak rodiče, kteří se dostaví do školy, začnou učitelce vyčítat, protože „experti“ tvrdí, že dětem se nesmí nic vytýkat. Doba se změnila! Rodiče se tedy nemají zříkat výchovy svých dětí.

Je zřejmé, že tento přístup není dobrý: není harmonický, není dialogický a místo toho, aby prosazoval spolupráci mezi rodinou a různými vychovatelskými institucemi, školami, tělovýchovnými středisky, staví je proti sobě.

Jak jsme do tohoto bodu došli? Není pochyb, že rodiče, nebo lépe určité výchovné vzorce v minulosti měly jisté meze. Nepochybně! Je však také pravda, že existují chyby, které jsou oprávněni dělat jenom rodiče, protože je mohou také napravit způsobem, který je nedostupný komukoliv jinému. Na druhé straně dobře víme, že život se stal skoupým na čas pro rozmluvu, reflexi a konfrontaci. Mnozí rodiče jsou „rukojmím“ svého zaměstnání, když tatínci a maminky musejí pracovat, ale i jiných starostí; jsou v rozpacích nad novými požadavky svých dětí a nad komplikovaností nynějšího života – který je třeba brát takový, jaký je – a jsou ochromeni strachem z toho, že

udělají chybu. Problémem však není pouze chybějící rozmluva. Určitý povrchní „dialogismus“ totiž nevede k opravdovému setkání mysli a srdce. Ptejme se spíše, zda se snažíme zjišťovat, „kde“ jsou děti na svoji životní cestě? Kde je jejich duše skutečně? Víme to? A především: chceme to vědět? Jsme přesvědčeni, že vskutku neočekávají něco jiného?

Křesťanské komunity jsou povolány nabízet podporu výchovnému poslání rodin a čini to především světlem Božího Slova. Apoštol Pavel připomíná reciprocitu povinností mezi rodiči a dětmi: „Děti, ve všem svoje rodiče poslouchejte, jak se to patří u křesťanů. Otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvahu.“ (Kol 3,20–21) Základem všeho je láska, kterou nám dává Bůh a která „nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když jí někdo ublíží,... všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží!“ (srov. 1 Kor 13,5–7) I v těch nejlepších rodinách je třeba se snašet a je zapotřebí mnoho trpělivosti ve vzájemném snášení. Takový je život. Ten se neuskutečňuje v laboratoři, ale v realitě. Sám Ježíš prošel rodinnou výchovou.

Také v tomto případě přivádí Kristova milost k naplnění toho, co je vepsáno do lidské přirozenosti. Je tolik skvělých příkladů křesťanských rodičů, plných lidské moudrosti! Ukazují, že dobrá rodinná výchova je páteří lidskosti. Její sociální vyzařování je zdrojem, který umožňuje kompenzovat mezery, zranění a absence otcovství i mateřství, které se dotýkají těch méně šťastných dětí. Toto vyzařování může dělat opravdové zázraky. A v církvi se takovéto zázraky denně dějí!

Doufám, že Pán obdaří křesťanské rodiny vírou, svobodou a odvahou, jež jsou k jejich poslání nezbytné. Pokud rodinná výchova znovu nalezne hrdost své ústřední role, mnoho věcí se změní k lepšímu u nejistých rodičů i u zklamaných dětí. Je čas, aby se otcové i matky vrátili ze svého exilu, kam odešli zřeknutím se výchovy svých dětí, a opět plně přijali svoji výchovnou roli. Věříme, že Pán dá rodičům milost nezříkat se výchovy dětí. Může to však učinit jedině láska, něha a trpělivost.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Pouť křesťanských médií na Svatém Hostýně

V sobotu 16. 5. 2015 se na Svatém Hostýně uskutečnila pouť křesťanských médií, které se letos zúčastnili i zástupci Matice cyrilometodějské a Světla. Pouť se nesla v duchu 20. výročí založení Rádía Proglas (8. prosince 1995), které pouť organizovalo.

Zástupci jednotlivých křesťanských médií již od rána připravovali své propagační materiály ve stáncích před pódiem vedle baziliky. V 10.15 hod. začala v naprosto plné bazilice slavnostní mše svatá, kterou celebrouval J. Em. Dominik kardinál Duka OP.

Po mši svaté se zástupci jednotlivých médií, která pozvání na pouť přijala, sešli s otcem kardinálem u společného oběda. Byla to výborná příležitost navzájem se trochu seznámit a popovídat si, popř. vyměnit si zkušenosti či se vzájemně obohatit nápady.

Ve 13.30 hod. následovalo na hlavním pódiu vedle baziliky krátké představení jednotlivých médií formou rozhovoru redaktorů Rádía Proglas se zástupci těchto sdělovacích prostředků. Ačkoli Rádio Proglas vše přenášelo v přímém přenosu, díky nenucenosti a uvolněnosti redaktorů opadla z některých dotazovaných nervozita a strach mluvit, byť to byla jejich premiéra v živém vysílání. Rádi jsme připomenuli 25 let od obnovení činnosti Matice cyrilometodějské, což bylo zá-

sluhou pana Josefa Vlčka a Františka kardinála Tomáška.

Kromě toho měli ostatní poutníci možnost seznámit se s prací médií přímo ve stáncích, kde si mohli prohlédnout nebo i s sebou odnést různé propagační materiály, výtisky časopisů či si jen tak popovídat a více se tak dovědět o vydavatelství Matice cyrilometodějské, o tištěných časopisech Světlo, Tarsicius, In, Milujte se!, Katolický týdeník, Immaculata, o internetovém webu Signály.cz nebo o Rádiu Proglas i o slovenském Rádiu Lumen či TV Noe. Bylo příjemné, že mezi účastníky poutě bylo více čtenářů Světla, a tak jsme aspoň některé z nich poprosili o modlitbu za náš časopis i za celou Matici cyrilometodějskou.

Ve 14 hod. pak následoval muzikál *Tarsan*, pojednávající o životě sv. Pavla z Tarsu, a od 15 hod. se mohli poutníci zúčastnit modlitby *Cesty světla*, jejíž nová zastavení byla relativně nedávno na Svatém Hostýně instalována. Jsou vlastně pokračováním křížové cesty, a jsou tedy velmi vhodná pro velikonoční dobu.

Celý poutní den byl zakončen společným občerstvením, a tak mohli poutníci odjíždět do svých domovů posilněni nejen duchovně, ale i tělesně.

-tk-, -dd-

Pouť „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ (Izrael a Jordánsko) v r. 2016

Pouť je radostná a důležitá pro získání ochrany zejména v následujících kritických letech.

Po úspěšných poutích „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ vyhlašuje VÉRITÉ další pouť ve dnech: 9. až 20. 3. 2016 (přihlášky do 10. 10. 2015). Velmi vás prosíme, přihlaste se ihned, i třeba nezávazně, protože při jedné cestě jsme v listopadu nemohli sehnat letenky a museli jsme změnit termín. Plán poutě naleznete na internetu (www.verite.cz, sekce: Cestovní kancelář, Pouť do Izraele). Bude navštíveno 51 biblických míst v Izraeli a Jordánsku; hlavně pravých, několik míst nově objevených a i neznámých organizátorům tradičních poutí. Na každém místě budou sděleny stručné historické informace a důvody pro pravost místa. Pro zvýšení duchovního účinku jsou na 31 místech uvedeny zvukové nahrávky o příslušné události. Na některých místech je používána speciální vysíláčka a rádia. **Cena této 12denní poutě, včetně všech doplateků a plné penze je 19 800 Kč + 290 € + 40 € (vízum)**, přičemž zájezd má vyšší hodnotu (36 000 Kč). Program a přihlášku pošleme poštou, e-mailem, nebo využijte info web: www.verite.cz, tel.: 222 324 617.

UNIKÁTNÍ POUŤ NA KYPR A DO TURECKA

(Po stopách Ježíše Krista a Panny Marie)

Centrum VÉRITÉ vyhlašuje po první úspěšné pouti další pouť na Kypr a do Turecka ve dnech 19.–27. 4. 2016 (koncem roku 2015 může být termín mírně změněn v závislosti na letovém rádu). Náplň pouti je na internetu: www.verite.cz. **Cena pouti je 19 800 Kč + 270 €**. Přihlášky: nezávazně ihned (je to potřebné pro zamlouání letenek), závazně do 31. 10. 2015. Program a přihlášku pošleme poštou, e-mailem, nebo využijte info web: www.verite.cz, tel.: 222 324 617.

XV. PĚŠÍ POUŤ NA VELEHRAD 16.–22. 8. 2015 na poděkování svatým Cyrilu a Metoději, s proshou, aby jejich dědictví opravdu žilo, a letos zvláště za římský synod o rodině, za posvěcení rodin a rodiny v těžkostech a nové rodiny a za všechny, kdo žijí zasvěceným životem.

Duchovní téma: Mše svatá

ZAČÁTKY 18 PROUDŮ:

Neděle 16. 8.: 1) Radešinská Svatka

Pondělí 17. 8.: 2) Vranov nad Dyjí, 3) Vítochov, 4) Sebranice, 5) Netín

Úterý 18. 8.: Znojmo, Olešnice na Moravě, Velké Meziříčí, 6) Moravský Krumlov, kam dojdou etapově z Levého Hradce

Středa 19. 8.: 7) Brno-Bystrc, 8) Olomouc, 9) Mikulov

Čtvrtek 20. 8.: 10) Slavkov u Brna, 11) Skalica na Slovensku, 12) Ostrožská Lhota, 13) Ratíškovice

Pátek 21. 8.: ostatní proudy pokračují, setkání všech na Klimentku kolem 13 hodin

Sobota 22. 8.: 14) Uherský Brod, 15) Veselí n. M., 16) Nedachlebice, 17) Uherské Hradiště, ostatních 13 proudů pokračuje z Buchlovic a z Boršic i s poutníky, kteří etapově připutují z Nového Jičína – 18. proud.

PROGRAM v sobotu 22. 8. 2015 na Velehradě:

10.30 obnova zasvěcení, přijetí do Společenství čistých srdcí, jehož členové vedou modlitbu růžence • 11.30 mše svatá – slouží o. biskup Pavel Posád • 15.00 přednáška, požehnání a rozloučení.

S sebou: karimatku a věci na spaní. Zavazadla (i unavené poutníky) vezme doprovodné vozidlo. Spíme vždy pod střechem.

Přihlášky a informace: Mons. Jan Peňáz, www.poutnik-jan.cz • P. Marek Dunda, www.fatym.com • jáhen Ladislav Kinc, kinc@biskupstvi.cz.

Srdečně zveme, zvláště na poslední den.

Papež František 5. 5. 2013 v Římě: „Když putujete do poutních svatyní s celou rodinou, hlásáte evangelium.“

Pondělí 8. 6. 2015

6:05 Vatican magazine (818. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Stíny na kolébce 7:30 V pohorách po horách - Velký Kosíř 7:40 Přijeme si... 8:00 Učedníci a misionáři 8:30 Kalvária Nitrianské Pravno 9:05 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepče 9:25 Lidé, kteří milují život 10:00 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (113. díl) 11:20 Dušan Jurkovič - Pustevny 11:35 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 11:40 Klačanský pohádkový kufřík (10. díl): O sobecké Růžence 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:55 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (5. díl) 13:40 Vatican magazine (818. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Reckokatolický magazín 14:25 Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu 15:00 Noční univerzita: P. Daniel Ange - Osobní vzpomínky na Jana Pavla II. (2. část) 16:00 V souvislostech (101. díl) 16:20 Můj Bůh a Walter: Poslední věci 16:40 Ars Vaticana (25. díl) 16:55 Na pořadu rodina - Mladé manželství v dnešní době? 18:00 Krasohled (16. díl) 18:25 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 18:30 Klačanský pohádkový kufřík (11. díl): O soucitném Standovi 18:50 Pro vita mundi (47. díl): Jan Rychlý, SDB 19:25 Přijeme si... 19:40 Zprávy z Věčného města: 8. 6. 2015 [P] 20:00 Varšava 1943-1944: boj za svobodu 21:00 Na koberečku 21:10 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY - Po stopách náboženské tradice malgašského národa 21:20 Terra Santa News: 3. 6. 2015 21:45 Noční univerzita: P. Vojtěch Eliáš - Péče o chudé - nové, nebo staré téma? 22:55 Vatican magazine (818. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:30 Kulatý stůl: Terezie z Avily a křesťanská meditace.

Úterý 9. 6. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 8. 6. 2015 6:15 Přijďte večer k nám Ze zámku v Letovicích 7:30 Můj Bůh a Walter: Poslední věci 7:55 Pod lampou 10:00 Vatican magazine (818. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 Noční univerzita: P. Vojtěch Eliáš - Péče o chudé - nové, nebo staré téma? 11:40 Klačanský pohádkový kufřík (11. díl): O soucitném Standovi 12:05 P. S. [P] 12:15 Zprávy z Věčného města: 8. 6. 2015 12:30 Hlubinami vesmíru 13:10 Ars Vaticana (25. díl) 13:25 Kalvária Nitrianské Pravno 14:00 V pohorách po horách - Velký Kosíř 14:15 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 14:20 Kulatý stůl: Terezie z Avily a křesťanská meditace 15:55 Člun: Katolická církev ve Vietnamu 16:10 Přijeme si... 16:25 Národní kámen 17:05 Na východ od Říma 17:20 Smíření 17:55 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 18:00 Cirkus Noeland (24. díl): Roberto, Kekulín a Bílá paní 18:30 Klačanský pohádkový kufřík (12. díl): O veselé Karolíně 18:40 VideoJournal české vědy 18:55 Poodří - mokřady mezinárodního významu České republiky 19:35 Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2015 [P] 20:00 Národní eucharistický kongres 2015 [L] 21:10 869 dní 21:40 Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2015 22:00 P. S. 22:10 Terra Santa News: 3. 6. 2015 22:35 Buon giorno s Františkem 23:35 Přijeme si... 23:50 Zprávy z Věčného města: 8. 6. 2015 0:05 Jak potkávat svět s P. Petrem Prokopem Siostrzonkem OSB.

Středa 10. 6. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2015 6:20 Noční univerzita: P. Daniel Ange - Osobní vzpomínky na Jana Pavla II. (2. část) 7:15 Ars Vaticana (25. díl) 7:25 Muzikanti, hrajte (10. díl): z Dolních Bojanovic 8:50 Katedrála 9:05 Hudební magazín Mezi pražci 9:50 Zprávy z Věčného města: 8. 6. 2015 10:00 Generální audience [L] 11:20 Krasohled (16. díl) 11:45 Klačanský pohádkový kufřík (12. díl): O veselé Karolíně 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kláštera mnišek Řádu kazatelského ve Znojmě [L] 12:50 Varšava 1943-1944: boj za svobodu

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

13:50 Na koberečku 14:00 Buon giorno s Františkem 15:00 Zprávy z Věčného města: 8. 6. 2015 15:10 Godzone magazín 15:40 Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2015 16:00 Jak potkávat svět s P. Petrem Prokopem Siostrzonkem OSB 17:20 Můj Bůh a Walter: Život z Krista 17:45 Maribor - Kostel světla 18:00 Bez hábitu naživo: z kláštera mnišek Řádu kazatelského ve Znojmě [L] 19:05 Klačanský pohádkový kufřík (13. díl): O vzteklé Fridolíně 19:10 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 19:15 Terra Santa News: 10. 6. 2015 [P] 19:35 Přijeme si... [P] 20:00 Adorace z kláštera mnišek Řádu kazatelského ve Znojmě [L] 21:05 Léta letí k andělům (70. díl) [P] 21:25 Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár - Věrní zůstaneme sobě v každé době... [P] 22:25 Generální audience Svatého otce [P] 22:55 Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu 23:30 Přijďte večer k nám Ze zámku v Letovicích 0:40 Salesiánský magazín.

Čtvrtek 11. 6. 2015

6:05 Velká laboratoř pro život - italská nemocnice v Damašku 6:15 Pro vita mundi (47. díl): Jan Rychlý, SDB 6:50 Národní eucharistický kongres 2015 8:00 Terra Santa News: 10. 6. 2015 8:20 Smíření 8:55 Národní kámen 9:35 Léta letí k andělům (70. díl) 10:00 Kulatý stůl: Terezie z Avily a křesťanská meditace 11:30 Přijeme si... 11:45 Klačanský pohádkový kufřík (13. díl): O vzteklé Fridolíně 11:50 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 12:05 P. S. [P] 12:15 Přijďte večer k nám Ze zámku v Letovicích 13:30 Generální audience Svatého otce 14:05 Lidé, kteří milují život 14:40 Hudební magazín Mezi pražci 15:25 Cirkus Noeland (24. díl): Roberto, Kekulín a Bílá paní 16:00 Zpravodajské Noeviny: 9. 6. 2015 16:15 Učedníci a misionáři 16:45 V pohorách po horách - Velký Kosíř 17:00 Hlubinami vesmíru 17:40 Ars Vaticana (26. díl) 17:55 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 18:00 Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny 18:30 Klačanský pohádkový kufřík (14. díl): O zlomyslné Zuzce 18:45 Franz Liszt: Virtuózní hudby 19:30 Budu pomáhat: Sportovní klub vozičkářů Praha [P] 19:35 Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2015 [P] 20:00 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (114. díl) [L] 21:25 Putování po evropských klášterech: Dominikáni z Huissen [P] 22:00 Pod lampou [P] 0:15 Můj Bůh a Walter: Život z Krista 0:35 Vatican magazine (818. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 1:05 P. S.

Pátek 12. 6. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2015 6:20 Klapka s... (104. díl): Junior - Mgr. Zuzana Homolová-Baloghová 7:45 Krasohled (16. díl) 8:15 Příběhy odvahy a víry: Biskup Maletsky (16. díl): Don Bosco z Petrohradu 8:45 Na koberečku 9:00 Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár - Věrní zůstaneme sobě v každé době... 10:05 Varšava 1943-1944: boj za svobodu 11:00 Léta letí k andělům (70. díl) 11:20 Přijeme si... 11:35 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 11:40 Klačanský pohádkový kufřík (14. díl): O zlomyslné Zuzce 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Ars Vaticana (26. díl) 13:05 Smíření 13:40 V pohorách po horách - Velký Kosíř 14:00 Transport 14:35 Mezinárodní folklorní festival Jánošíkove dni v Terchove (5. díl) 15:25 Bez hábitu naživo: z kláštera

mnišek Řádu kazatelského ve Znojmě 16:35 Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2015 16:50 Národní eucharistický kongres 2015 18:05 Bůh v Tibetu 18:30 Klačanský pohádkový kufřík (15. díl): O moudrosti 18:35 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 18:45 Můj Bůh a Walter: Život z Krista 19:10 Putování po evropských klášterech: Dominikáni z Huissen 19:40 Zprávy z Věčného města: 12. 6. 2015 [P] 20:00 Kulatý stůl: Věda a víra [L] 21:40 Hlubinami vesmíru 22:30 Modlitba růžence z Fatimy [L] 23:30 Přijeme si... 23:50 Hudební magazín Mezi pražci 0:30 Pro vita mundi (47. díl): Jan Rychlý, SDB.

Sobota 13. 6. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 12. 6. 2015 6:15 Léta letí k andělům (70. díl) 6:35 Buon giorno s Františkem 7:40 Terra Santa News: 10. 6. 2015 8:00 Cirkus Noeland (24. díl): Roberto, Kekulín a Bílá paní 8:30 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 8:35 Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny 9:05 Můj Bůh a Walter: Život z Krista 9:30 Mše svatá - biskupské svěcení Mons. Vlastimila Kročila [L] 11:30 Zprávy z Věčného města: 12. 6. 2015 11:40 Přijeme si... 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Bez hábitu naživo: z kláštera mnišek Řádu kazatelského ve Znojmě 13:15 Krasohled (16. díl) 13:40 Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2015 14:00 Slezská Lilie 2015: vystoupení skupiny Adobre [L] 14:40 VideoJournal české vědy 15:00 Slezská Lilie 2015: vystoupení skupiny Noemiracles (CZ / PL) [L] 15:35 Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vrutku a kostel Narození Panny Marie v Krychle 16:00 Slezská Lilie 2015: vystoupení skupiny John de Jong & The Groove Doctors (UK / CZ) [L] 16:50 Příběhy odvahy a víry: Osud Anny Abrikosové (17. díl): Slib oběti 17:30 Slezská Lilie 2015: vystoupení skupiny Sea + Air (GER) [L] 18:20 Harfa Noemova [P] 18:50 Budu pomáhat: Sportovní klub vozičkářů Praha 19:00 Slezská Lilie 2015: vystoupení skupiny Safenat Paneach [L] 19:50 Zprávy z Věčného města: 12. 6. 2015 20:00 V souvislostech (102. díl) [P] 20:30 Slezská Lilie 2015: vystoupení Lenky Dusilové & Beaty Hlavenkové [L] 21:15 Cesta k andělům (94. díl) [P] 22:05 Slezská Lilie 2015: vystoupení skupiny Glenn Kaiser Band (USA) [L] 23:10 Noční univerzita: P. Daniel Ange - Osobní vzpomínky na Jana Pavla II. (2. část) 0:10 Pod lampou.

Neděle 14. 6. 2015

6:15 Bůh v Tibetu 6:40 Ars Vaticana (26. díl) 6:50 Zprávy z Věčného města: 12. 6. 2015 7:00 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (114. díl) 8:25 Na koberečku 8:35 Mariánské korunovace v dějinách 9:00 Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár - Věrní zůstaneme sobě v každé době... 10:00 Slezská Lilie 2015: vystoupení Chválové kapely od sv. Filipa a Jakuba ze Zlína [L] 10:30 Mše svatá z festivalu Slezská lilie 2015 [L] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (102. díl) 12:40 Jezuitské redukce v Paraguai 13:00 Slezská Lilie 2015: přednáška P. Mariána Kuffý I. část [L] 14:05 Budu pomáhat: Sportovní klub vozičkářů Praha 14:10 Cesta k andělům (94. díl) 15:00 Slezská Lilie 2015: přednáška P. Mariána Kuffý II. část [L] 16:05 Můj Bůh a Walter: Život z Krista 16:30 Slezská Lilie 2015: vystoupení skupiny Traband [L] 17:40 Sedmihlásky - Kdyby byl Bavorov 17:45 Noeland (42. díl) 18:10 Animované biblické příběhy: Poklady v nebi [P] 18:40 Guyanská Diana 19:10 Zprávy z Věčného města: 12. 6. 2015 19:20 Léta letí k andělům (70. díl) 19:40 Přijeme si... [P] 20:00 Vatican magazine (819. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Tenkrát poprvé ... Chodské slavnosti 2014 22:35 V souvislostech (102. díl) 22:55 Skryté poklady: Vladimír 23:25 Ars Vaticana (26. díl) 23:35 Poselství svatých: Bernadette Soubirous 23:50 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:05 Národní eucharistický kongres 2015.

LETNÍ AKCE POŘADANÉ KNĚŽSKÝM BRATŘSTVEM SV. PETRA V ROCE 2015

POBYT MLÁDEŽE V DRÁSOVĚ U TIŠNOVA

Téma: „Křesťanská mystéria – svátosti a svátostiny katolické církve.“

Kdy: 13. 7. – 18. 7. 2015 • **Kde:** fara v Drásově • **Pro:** mládež od 17–30 let • **Cena:** 1000 Kč.

Na programu bude mše svatá a modlitba breviáře, osobní modlitba, katecheze o svátostech a svátostinách katolické církve, výpravy do přírody a k zajímavým památkám.

Doprovází Jakub Zentner FSSP a Peter Sklenář FSSP.

Informace a přihlášky na jwz@seznam.cz nebo na www.fssp.cz.

ČESKO-RAKOUSKÝ STANOVÝ TÁBOR

Kdy: 25. 7. – 1. 8. 2015 • **Kde:** St. Roman u Schärdingu (Rakousko) • **Pro:** kluky od 14 let • **Cena pro české účastníky:** 50 € (cca 1350 Kč) • **Doprava:** individuálně nebo po domluvě společně z Českých Budějovic.

Na programu kromě duchovního programu bude také učení se dovednosti (pře)žití práce v přírodě. Nutná alespoň částečná schopnost komunikace v němčině nebo angličtině.

Vede P. Markus Schmidt FSSP a Jakub Zentner FSSP.

Informace a přihlášky na jwz@seznam.cz nebo na www.fssp.cz.

CREDIMUS... O VÍŘE PRO VĚŘÍCÍ I HLEDAJÍCÍ

Přednášky a hovory podle „Kréda Božího lidu“ papeže Pavla VI.

Zatímco v encyklice *Humanae vitae* papež Pavel VI. ve zmatcích nastalých svévolným vykládáním závěrů II. vatikánského koncilu podtrhl některé důležité aspekty sexuální morálky, ve zmiňovaném vyznání víry shrnul základní články katolické víry. Cyklus 24 přednášek bude doplněn tematickými exkurzemi na zajímavá místa Prahy. Centrem programu bude každodenní mše svatá a modlitba breviáře.

Je možno se přihlásit na celý program s nabídkou jednoduchého bydlení a stravování v klášteře nebo se účastnit libovolné části programu. Seznam přednášek na www.fssp.cz.

Akce proběhne **ve dnech 5. – 11. července 2015 v benediktinském klášteře na Břevnově.**

Příspěvek na stravování a bydlení pro účastníky, kteří budou bydlet v klášteře: pro výdělečně činné 1600 Kč za celý pobyt • studentům, důchodcům a osobám s nízkým příjmem bude na požádání poskytnuta sleva.

Přihlásit se můžete do 1. července 2015 elektronicky na stránkách www.fssp.cz nebo poštou na adrese: P. Šimon Polívka, Kostelní nám. 158/4, 431 91 Vejprty.

Zveme všechny na pravidelnou **POUŤ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **14. června 2015. Pouť povede od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce.** Cesta je dlouhá cca 8 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: ve 12.45–13.00 hod. před katedrálou sv. Václava (odchod ve 13.00 hod.) nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotíškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvézt se nahoru) nebo v 15.00 hod. na mši sv. v bazilice na Svatém Kopečku. **Bližší informace** jsou na www.rodinnyzivot.cz nebo na tel. 587 405 251 či na e-mailu: reznickova@arcibol.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

6. – 13. ČERVNA 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 7. 6.		PO 8. 6.		ÚT 9. 6.		ST 10. 6.		ČT 11. 6.		PÁ 12. 6.		SO 13. 6.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	1389	1556	772	870	1653	1870		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	1673	1893	772	870	1653	1870		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	773	871	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	1674	1556	773	871	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	698	788	939	1050	953	1066	969	1083	1389	1557	774	872	1384	1551		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	1675	1557	774	872	1655	1872		
Závěrečná modlitba	698	788	939	1050	1388	1555	970	1084	1389	1558	774	870	1384	1551		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1264	1402	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	775	873	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1265	1403	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	1684	1558	775	873	1021	1141		
Závěrečná modlitba	698	788	943	1054	957	1071	973	1088	1389	1558	774	870	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 6. 6.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	768	866	776	874	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	769	866	776	875	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	769	867	776	875	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	771	869	778	877	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	698	788	699	789	948	1060	962	1076	979	1094	771	869	779	877	699	789
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	771	869	779	877	1028	1147
Záv. modlitba	698	788	698	788	948	1061	1388	1555	980	1095	774	870	774	870	700	790
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 7. 6. – 10. neděle v mezidobí

1. čt.: Gn 3,9–15
Ž 130(129),1–2.3–4.5–6a.6b–8
Odp.: 7 (*U Hospodina je slitování, hojné u něho je vykoupení.*)

2. čt.: 2 Kor 4,13–5,1
Ev.: Mk 3,20–35

Pondělí 8. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 1,1–7
Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9
Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)
Ev.: Mt 5,1–12

Úterý 9. 6. – nez. památka sv. Efréma Syrského

1. čt.: 2 Kor 1,18–22
Ž 119(118),129.130.131.132.13.135
Odp.: 135a (*Ukaž, Pane, jasnou tvář svému služebníku!*)
Ev.: Mt 5,13–16

Středa 10. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 3,4–11
Ž 99(98),5.6.7.8.9
Odp.: srov. 9c (*Svatý jsi, Hospodine, náš Bože!*)
Ev.: Mt 5,17–19

Čtvrtek 11. 6. – památka sv. Barnabáše

1. čt.: Sk 11,21b–26; 13,1–3
Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4.5–6
Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
Ev.: Mt 10,7–13

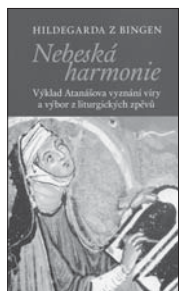
Pátek 12. 6. – slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čt.: Oz 11,1.3–4.8c–9
Iz 12,2–3.4bcd.5–6
Odp.: 3 (*S radostí budete vážit vodu z pramenů spásy.*)
2. čt.: Ef 3,8–12.14–19
Ev.: Jan 19,31–37

Sobota 13. 6. – památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie

1. čt.: Iz 61,9–11
1 Sam 2,1.4–5.6–7.8abcd
Odp.: srov. 1a (*Mé srdce jásá v Bohu, mém spasiteli.*)
Ev.: Lk 2,41–51

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

NEBESKÁ HARMONIE • VÝKLAD ATANÁŠOVA VYZNÁNÍ VÍRY A VÝBOR Z LITURGICKÝCH ZPĚVŮ

Hildegarda z Bingen • Z latinských originálů přeložil, úvodní studie a komentáře napsal Miroslav Zvelebil

• *Redakce Vendula Kadlečková*

Benediktinská řeholnice Hildegarda (1098–1179) je jednou z nejvýraznějších ženských postav středověku. Pro své všestoké schopnosti byla nazývána „rýnskou Sibylou“. Dílo této německé svěřice, mystičky, léčitelky, spisovatelky, teoložky, která usilovala o reformu církve, nepřestává inspirovat. Předkládaná kniha obsahuje překlad a komentář souboru Hildegardiných spisů, které se dochovaly pod názvem *Výklad Atanášova vyznání víry*. Druhou část knihy pak tvoří výbor z Hildegardiny sbírky liturgických zpěvů *Harmonická symfonie nebeských zjevení*.

Malvern • Brož., 114x189 mm, 144 stran, 230 Kč

SVATÝ AMBROŽ A TAJEMSTVÍ KRISTA

David Vopřada • Odpovědná redaktorka Eva Fuchsová

Tajemství Krista označuje u církevních Otců všechno to, co Bůh vykonal a nadále všemožným způsobem koná pro dobro a spásu člověka. Milánský biskup Ambrož, první ze západních učitelů církve, nachází toto Boží působení nejen v mnoha biblických událostech, ale také v životě církve a životě jednotlivého křesťana: „Kristus je pro

nás vším.“ Kniha představuje tuto Ambrožovu teologii tajemství Krista. Součástí svazku je též stručný Ambrožův životopis a překlad souboru Ambrožových textů komentujících základní momenty Ježíšova života.

Krystal OP • Brož., 130x204 mm, 224 stran, 260 Kč

RADOSTNÁ CESTA K STARÉ MATCE BOŽÍ ŽAROŠSKÉ • STARODÁVNÁ BAROKOVÁ POUT
Uspořádal Antonín Kolek • Melodie písní přehlédl prof. Josef Veselka

Reprint z roku 1942. „Radostná cesta“ obsahuje modlitby a písně, vztahující se k dvou denní pouti ke Staré Matce Boží Žarošské.

Občanská tiskárna v Brně

Brož., 120x160 mm, křídový papír, 288 stran + 16 stran černobílé obrazové přílohy, 135 Kč

KRÁL A DUHA

Helena Andresová • Kresby Jan Knap • Odpovědný redaktor Michal Altrichter

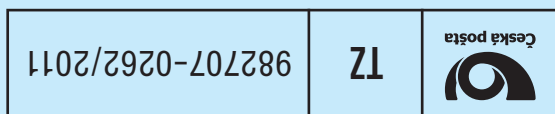
Pohádky Heleny Andresové odhalují naši potřebu hledat vznešenost a k tomu zahlédnout osobnost krále. Král zde není zdaleka nějaký pohodář, ale je místy zdrcen, jindy rozboláven nad vlastní nemožností (tak blízké naší odvaze nazývat křehkost pravými jmény) – je to lidský král, ale odkazující na věčné hodnoty.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.

Váz., přebal, 210x215 mm, křídový papír, 144 stran, 220 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matrice cyrilometodějské. Vydává Matrice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 – IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matrice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vitek, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se dopouští církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.